

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13046 *Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

En un context europeu en què la producció de residus es troba en continu augment i en què l'activitat econòmica vinculada als residus cobra cada vegada més importància, tant per la seua envergadura com per la seua repercussió directa en la sostenibilitat del model econòmic europeu, el Sext Programa d'Acció Comunitari en Matèria de Medi Ambient exhortava a la revisió de la legislació sobre residus, a la distinció clara entre residus i no residus, i al desenrotllament de mesures relatives a la prevenció i gestió de residus, inclòs l'establiment d'objectius. En el mateix sentit, la Comunicació de la Comissió de 27 de maig de 2003, «Cap a una estratègia temàtica per a la prevenció i el reciclatge de residus», instava a avançar en la seua revisió.

Tot això va conduir a la substitució de l'anterior règim jurídic comunitari de residus i a la promulgació de la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, i per la qual es deroguen determinades directives i s'integren en una única norma («Directiva marc de residus» d'ara en avant). Esta nova directiva estableix el marc jurídic de la Unió Europea per a la gestió dels residus, proporciona els instruments que permeten dissociar la relació existent entre creixement econòmic i producció de residus, i fa especial insistència en la prevenció, entesa com el conjunt de mesures adoptades abans que un producte es convertisca en residu, per a reduir tant la quantitat de substàncies perilloses i el contingut d'estes com els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient dels residus generats. Així incorpora el principi de jerarquia en la producció i gestió de residus que ha de centrar-se en la prevenció, la preparació per a la reutilització, el reciclatge o altres formes de valorització, inclosa la valorització energètica, i aspira a transformar la Unió Europea en una «societat del reciclatge» i contribuir a la lluita contra el canvi climàtic.

La transposició d'esta directiva al nostre ordenament jurídic intern es du a terme a través d'esta llei, que substituïx l'anteriorment vigent Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.

La necessària modificació del nostre marc legislatiu intern en matèria de residus perquè s'adapte a les modificacions del dret comunitari és, així mateix, una oportunitat per a actualitzar i millorar el règim previst en l'anteriorment vigent Llei 10/1998, de 21 d'abril. Esta llei va establir al seu dia la primera regulació amb caràcter general dels residus en el nostre ordenament jurídic. En els dotze anys d'aplicació d'esta norma les administracions públiques, els productors i els gestors de residus han adquirit una experiència i formació en este camp molt més gran que la que hi havia en el moment de l'aprovació de la norma anterior i, d'altra banda, la prevenció, producció i gestió dels residus i els principis que la inspiren han experimentat una important evolució. D'altra banda, sent la lluita contra el canvi climàtic una prioritat de la política ambiental i encara que la contribució dels residus al canvi climàtic és xicoteta en relació amb la resta de sectors, hi ha un potencial significatiu de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle associat al sector dels residus.

Per tot això, la transposició de la Directiva marc de residus i la substitució de l'anterior llei de residus fan necessària l'actualització del règim jurídic de la producció i gestió de residus a la llum de l'experiència adquirida, de les llacunes detectades i de l'evolució i modernització de la política de residus. A més, la present llei, en el marc dels principis bàsics de protecció de la salut humana i del medi ambient, orienta la política de residus conforme al principi de jerarquia en la producció i gestió d'estos, maximitzant l'aprofitament dels recursos i minimitzant els impactes de la producció i gestió de residus. La nova llei promou la implantació de mesures de prevenció, la reutilització i el reciclatge dels residus i, d'acord amb el que estableix la Directiva marc, permet qualificar com a operació de valorització la incineració de residus domèstics mesclats només quan esta es produïx amb un determinat nivell d'eficiència energètica; així mateix, aspira a augmentar la transparència i l'eficàcia ambiental i econòmica de les activitats de gestió de residus. Finalment, forma part de l'esperit de la llei promoure la innovació en la prevenció i gestió dels residus per a facilitar el desenrotllament de les solucions amb més valor per a la societat en cada moment, la qual cosa, sens dubte, incidirà en la reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle associades a este sector i contribuirà a la conservació del clima.

II

El títol I de la llei conté les disposicions i els principis generals i es dividix en dos capítols.

El primer capítol està dedicat a les disposicions de caràcter general i inclou l'objecte, les definicions i també la referència a la classificació i la llista europea de residus.

L'objecte de la present llei és establir el règim jurídic de la producció i gestió de residus, així com la previsió de mesures per a previndre la seua generació i per a evitar o reduir els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació i gestió d'estos. Igualment, i tal com succeïa ja en l'anterior llei de residus, esta llei té també per objecte regular el règim jurídic dels sòls contaminats. Finalment, s'acaba de delimitar l'àmbit d'aplicació de la llei amb una sèrie d'exclusions expressament mencionades.

S'inclou un article de definicions, entre les quals s'arreglen conceptes clau com el de «residu», «reutilització», «reciclatge», «valorització» i «eliminació». Així mateix, també s'introdueixen les definicions de «residu domèstic», «comercial» i «industrial», a fi d'aclarir les competències de gestió per als diferents tipus de residus. Es defineixen igualment altres conceptes que posteriorment apareixen al llarg del text, amb l'objectiu d'aconseguir un grau de precisió i de seguretat jurídica més gran a l'hora d'aplicar la norma, com ara «sòl contaminat» o «compost». S'incorporen les definicions de la Directiva del «negociant» i de l'«agent» com a gestors de residus, i es distingixen estes dos figures en què el negociant actua per compte propi, mentres que l'agent actua per compte de tercers.

Seguint les pautes de la Directiva marc de residus s'introdueixen articles específics dedicats als conceptes de «subproducte» i de «fi de la condició de residu», i s'establixen les condicions que ha de complir un residu per a considerar-se un subproducte o per a perdre la seua condició de residu.

El capítol II està dedicat als principis de la política de residus i a les competències administratives.

S'inicia amb els principis bàsics en esta matèria: la protecció de la salut humana i del medi ambient, principis ja arregats en l'anterior directiva i que, com no podia ser d'una altra manera, es mantenen en esta. Com a novetat procedent de la nova Directiva es formula una nova jerarquia de residus que explicita l'orde de prioritat en les actuacions en la política de residus: prevenció (en la generació de residus), preparació per a la reutilització, reciclatge, altres tipus de valorització (inclosa l'energètica) i, finalment, l'eliminació dels residus. D'acord amb els principis d'autosuficiència i proximitat s'han d'adoptar mesures per a establir una xarxa integrada d'instal·lacions per a la valorització de residus mesclats. Els drets d'accés a la informació i la participació en matèria de medi ambient, garantits per mitjà de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia, apareixen expressament reflectits en la llei. En aplicació del principi de «qui contamina paga», s'inclou un article relatiu als

costos de la gestió dels residus que recauran sobre el productor d'estos o sobre el productor del producte que amb l'ús es convertix en residu, en els casos en què així s'establisca en aplicació de les normes de responsabilitat ampliada del productor del producte.

Pell fet que són diverses les administracions públiques que intervenen en la gestió dels residus, es fa necessari un article que definisca les competències administratives de cada una d'estes. S'aclarix la distribució competencial existent en l'anterior llei, especialment quant a les entitats locals, que podran establir a través de les seues ordenances les condicions per a l'entrega dels residus, la gestió dels quals hagen assumit.

Amb l'objectiu de configurar un fòrum d'autoritats administratives competents en esta matèria, la llei inclou la creació d'una Comissió de Coordinació en Matèria de Residus com a òrgan de cooperació tècnica i col·laboració entre les distintes administracions, integrada per representants de l'Administració General de l'Estat dels departaments ministerials amb competències en esta matèria, de les comunitats i ciutats autònomes, i de les entitats locals. Esta Comissió podrà crear grups de treball especialitzats en els quals participaran experts en la matèria de què es tracte, del sector públic o privat.

III

El títol II està dedicat als instruments de la política de residus. Seguint les línies marcades per la Directiva marc, s'arreglen com a instruments de planificació els plans i programes de gestió de residus i els programes de prevenció de residus. Així mateix, s'establix la possibilitat d'adoptar mesures i instruments econòmics, entre els quals destaquen els cànons aplicables a l'abocament de residus per mitjà de depòsit en abocador i a la incineració de residus domèstics.

La planificació de la gestió dels residus és un altre instrument essencial de la política de residus. Per això, esta llei desenrotlla estos plans en l'àmbit nacional, autonòmic i local: el Pla Nacional Marc de Gestió de Residus defineix l'estratègia general de gestió de residus, així com els objectius mínims; les comunitats autònomes elaboraran els seus respectius plans autonòmics de gestió de residus, i es possibilita a les entitats locals que realitzen, per separat o de forma conjunta, programes de gestió de residus.

Atesa la importància que s'atribuïx a la prevenció en la generació de residus, la Directiva inclou un instrument específic: els programes de prevenció de residus que establixen les mesures i objectius de prevenció. Estos programes podran estar integrats en els plans i programes de gestió de residus, en altres programes de política ambiental o s'establiran com a programes separats.

IV

El títol III de la llei du per rúbrica la «Producció, possessió i gestió dels residus» i exposa les obligacions dels productors i gestors de residus. En este títol l'objectiu ha sigut aconseguir més claredat i sistematització de les obligacions dels subjectes intervinents en la cadena de producció i gestió de residus, així com una simplificació de les càrregues administratives sobre els operadors, i substituir una part de les autoritzacions existents en l'anterior llei per comunicacions. Esta evolució de la substitució d'autoritzacions per comunicacions s'emmarca en el procés general de substitució del control a priori de l'Administració per un control a posteriori, que no ralentitze l'inici de les activitats econòmiques, però que, en tot cas, no suposa una pèrdua de control per part de l'Administració, sinó un canvi en el moment en què este es du a terme.

Este títol III s'ha organitzat en tres capítols dedicats a les obligacions dels productors o d'altres posseïdors inicials de residus, les obligacions dels gestors de residus i, finalment, el tercer capítol establix el règim de comunicacions i autoritzacions en matèria de residus.

En el capítol primer s'arreglen les obligacions dels productors o altres posseïdors inicials de residus relatives a la gestió dels seus residus, així com les relatives a l'emmagatzematge, mescla, envasament i etiquetatge dels seus residus. El productor o el posseïdor inicial del residu ha d'assegurar el tractament adequat dels seus residus, per a la qual cosa s'establixen distintes opcions (que efectue el tractament per si mateix o que l'entregue a un tercer, públic o privat), i en tot cas les operacions que es realitzen s'hauran

d'acreditar documentalment. Així mateix s'establix l'abast de la responsabilitat dels productors i posseïdors inicials dels residus, s'establixen les obligacions relatives a l'entrega dels residus domèstics i dels residus comercials, i s'arrepleguen especificitats relatives als residus perillosos.

El capítol II, relatiu a les obligacions dels gestors, es dividix en quatre seccions: la primera regula les obligacions generals dels gestors en relació amb els requisits d'emmagatzematge i de subscripció d'assegurances o fiances, així com les obligacions específiques dels gestors de residus en funció de la seua activitat.

La secció segona establix els objectius i les mesures en la gestió dels residus. Estos estaran destinats a fomentar la preparació per a la reutilització i el reciclatge i es fixaran objectius concrets per a implantació de recollida separada per materials. Així mateix s'establixen objectius específics de preparació per a la reutilització i reciclatge de residus domèstics, i de preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització per a residus de construcció i demolició.

Una tercera secció fa referència expressa als bioresidus i possibilita que els plans i programes incloguen mesures per a impulsar la seua arreplega separada per a destinar-los al tractament biològic i obtindre adobs orgànics de qualitat.

La secció quarta d'este capítol II regula el trasllat de residus, entés com el transport destinat a l'eliminació i la valorització. S'establix, en primer lloc, el règim jurídic dels trasllats en l'interior de l'Estat, i es preveuen com a úniques causes d'oposició a estos els motius mediambientals enumerats en el Reglament (CE) núm. 1013/2006 i en la mateixa directiva marc. L'entrada i eixida de residus del territori nacional es regulen de conformitat amb l'esmentat reglament comunitari, i s'introdueix en esta llei com a novetat l'obligació que els que organitzen els trasllats presenten informació relativa a residus no perillosos, a efectes estadístics i de control.

V

En el capítol III del títol III es regulen les comunicacions i autoritzacions de les activitats de producció i gestió de residus. Les empreses que produïxen residus perillosos i residus no perillosos en quantitat superior a 1.000 t/any se sotmeten al requisit de comunicació prèvia a la comunitat autònoma on s'ubiquen, d'esta manera es doten les comunitats autònomes d'informació necessària per a facilitar la vigilància i el control de la producció de residus, i se simplifiquen els tràmits administratius a les empreses que produïxen residus perillosos, amb la substitució del règim anterior d'autorització per l'actual de comunicació.

Així mateix, la present norma incidix en el règim jurídic aplicable a la gestió dels residus en el seu sentit més ampli compravenda de residus (negociació), agència, recollida, transport i tractament, i s'establix, per a aquelles empreses l'activitat de les quals no estiga vinculada a una instal·lació, un règim de comunicació únicament a la comunitat autònoma on tenen el domicili, que evita la repetició de tràmits administratius en la resta de comunitats autònomes on pretenguen operar.

El règim aplicable a les activitats de gestió de residus que es fan en una determinada instal·lació és el d'autorització, tant a l'empresa que exercirà l'activitat, com a les instal·lacions on es desenrotlla.

És necessari subratllar que no hi ha un règim jurídic específic per a totes les operacions d'emmagatzematge de residus, sinó que, quan és una operació de tractament, la instal·lació requerirà autorització prèvia. D'altra banda, quan els productors de residus emmagatzemen els seus propis residus en el lloc de producció i estiguen obligats a presentar-ne comunicació, hauran d'incloure les condicions d'este emmagatzematge en el contingut de la comunicació.

VI

La llei dedica el seu títol IV a la «Responsabilitat ampliada del productor del producte». Si bé no pot afirmar-se que esta regulació s'introdusca *ex novo*, sí que cal destacar que s'establix per primera vegada un marc legal sistematitzat i coherent, en virtut del qual els

productors de productes que amb l'ús es convertixen en residus queden involucrats en la prevenció i en l'organització de la gestió d'estos, de manera que es promou la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus, d'acord amb els principis inspiradors d'esta nova legislació.

La llei delimita l'àmbit d'esta responsabilitat i estableix les obligacions a què, per mitjà del corresponent desplegament reglamentari, poden quedar sotmesos els productors, tant en la fase de disseny i producció de productes com durant la gestió dels residus que deriven del seu ús.

Quant a la forma de fer front a estes obligacions, la llei possibilita que es faça de manera individual o per mitjà de sistemes col·lectius. En este cas, els productors hauran de constituir una entitat amb personalitat jurídica pròpia i sense ànim de lucre, i garantir l'accés de tots els productors en funció de criteris objectius. Per a este supòsit es preveu un sistema d'autorització amb la participació de la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, que garanteix una actuació homogènia en tot el territori nacional dels sistemes col·lectius.

Els sistemes individuals, al contrari, no queden sotmesos a este règim d'autorització administrativa, sinó al de comunicació prèvia a l'inici de la seua activitat, en consonància amb el principi, inspirador també de la llei, de facilitar als ciutadans i a les empreses l'accés i l'exercici d'activitats de servici.

VII

El títol V conté la regulació dels sòls contaminats, concepte utilitzat per primera vegada en el nostre ordenament jurídic en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, que ara es deroga. Per este motiu s'ha considerat fonamental mantindre el règim jurídic que ja està en vigor, si bé en vista de l'experiència adquirida es matisen algunes qüestions com la determinació dels subjectes responsables de la contaminació dels sòls. Així mateix, i amb la finalitat d'adquirir un millor coneixement de la situació dels sòls contaminats, es regulen les obligacions d'informació a què queden subjectes tant els titulars de les activitats potencialment contaminants del sòl com els titulars dels sòls contaminats i es crea l'inventari estatal de sòls contaminats.

VIII

Com ja s'ha mencionat anteriorment, un dels objectius d'esta llei és augmentar la transparència en la gestió dels residus i possibilitar la seua traçabilitat, i a este fi respon el títol VI, dedicat al registre i informació sobre residus.

La llei regula el Registre de Producció i Gestió de Residus que incorpora la informació procedent dels registres de les comunitats autònomes i la dita informació podrà ser utilitzada per una altra administració pública a fi de reduir les càrregues administratives. Este registre es desenrotllarà reglamentàriament.

Per a facilitar les funcions de vigilància i inspecció que esta llei atribuïx a les administracions públiques, s'estableix, per a les entitats o empreses registrades, l'obligació de portar un arxiu cronològic en què anotaran la informació relativa a les operacions de producció i gestió de residus facilitant la traçabilitat dels residus des de la seua producció fins al seu tractament final.

L'enviament anual d'informació a les comunitats autònomes per part de les entitats o empreses de tractament de residus permetrà millorar la informació relativa a la producció i gestió dels residus i disposar d'informació precisa i fiable, bàsica per a desenrotllar la política de residus i per a complir les obligacions d'informació, comunitàries i internacionals.

IX

Finalment, el títol VII regula la responsabilitat, la vigilància, la inspecció i el control, i el règim sancionador.

En consonància amb la supressió de determinades autoritzacions administratives i la seua substitució per una comunicació prèvia a l'inici de les activitats, la llei reforça les

potestats de les administracions públiques per a la inspecció, la vigilància i control de les activitats relacionades amb els residus i els sòls contaminats.

El règim sancionador suposa una actualització del contingut en la Llei 10/1998, de 21 d'abril. Amb esta finalitat, i tenint en compte l'experiència adquirida, s'han tipificat amb més precisió determinades infraccions i sancions, que les fan més coincidents i eficaces respecte a les finalitats que es persequen.

Pel que fa a les sancions, se n'ha revisat la quantia, atenent la gravetat de les conductes, i s'ha introduït l'obligació de reparació dels danys causats als recursos naturals en els termes de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.

Quant a la potestat sancionadora, s'ha ampliat la dels titulars de les entitats locals i, a fi de reforçar el caràcter preventiu de la llei, s'ha inclòs la possibilitat que l'òrgan competent puga adoptar mesures provisionals imprescindibles abans de l'inici del procediment, en casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats.

X

Quant a la part final de la llei, la disposició addicional primera declara d'utilitat pública i interès social, als efectes de la legislació d'expropiació forçosa, l'establiment o ampliació d'instal·lacions d'emmagatzematge, la valorització i l'eliminació de residus; la segona estableix un calendari per a la substitució gradual de les bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable; la tercera preveu que l'Administració General de l'Estat estableix mesures per a finançar el cost addicional que implica la valorització dels residus generats a les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla; per mitjà de la quarta es disposa que la regulació dels sòls contaminats continguda en la llei ha d'entendre's sense perjudici de les previsions recollides en les lleis reguladores de la defensa nacional; la quinta preveu l'aplicació d'esta llei sense perjudici de les normes sobre protecció de la salut i prevenció de riscos laborals; la sexta estableix el control de les activitats de gestió de residus rellevants per a la seguretat ciutadana; la setèima permet que els subjectes obligats a subscriure garanties d'acord amb esta llei i amb altres normes ho facen en un sol instrument, i especifica que les destinades a cobrir la restauració ambiental es calcularan d'acord amb la normativa de responsabilitat mediambiental; l'octava estableix un termini de tres anys per a l'adequació a esta llei de les disposicions de desplegament en matèria de residus. La disposició addicional novena permet la tramitació dels procediments i l'enviament d'informació per via electrònica d'acord amb la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics; la disposició addicional desena obliga el Govern a remetre a les Corts un projecte de llei sobre compensació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle en el sector residus; per mitjà de l'onzena es crea un grup de treball especialitzat en matèria d'envasos en el si de la Comissió; i la dotzena obliga el Govern a promoure la cooperació tècnica i la col·laboració entre l'Administració pública i la iniciativa privada. Finalment, la disposició addicional tretzena promou l'impuls a la investigació sobre la prevenció i gestió de residus.

S'establixen règims transitoris en relació amb els subproductes, les ordenances d'entitats locals, els contractes en vigor de les entitats locals per a la gestió de residus comercials, els sistemes de responsabilitat ampliada del productor, les garanties financeres vigents, el Registre de Producció i Gestió de Residus, i per a les autoritzacions i comunicacions. Així mateix, s'atribuïxen amb caràcter transitori als òrgans que fins al moment les hagen tingut atribuïdes les competències que la llei assigna a la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus.

Respecte a la disposició derogatòria, destaca la derogació expressa de la Llei 10/1998, de 21 d'abril.

Les disposicions finals estan dedicades a la definició dels títols competencials; fan explícita la labor de transposició de dret comunitari que realitza la llei; autoritzen el Govern a realitzar el desplegament reglamentari i fixen, com a data d'entrada en vigor de la llei, l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

XI

Quant als annexos, l'I i el II enumeren, respectivament, les operacions d'eliminació i de valorització de residus. El III descriu les característiques dels residus que permeten qualificar-los com a perillosos. L'annex IV conté exemples de mesures de prevenció de residus. El V especifica el contingut dels plans autonòmics de gestió de residus.

L'annex VI descriu el contingut de la sol·licitud d'autorització per al tractament de residus, el VII el contingut de l'autorització per al tractament de residus i el VIII el contingut de les comunicacions regulades en la llei.

Els annexos IX i X especifiquen el contingut de la comunicació i de l'autorització, respectivament, dels sistemes individuals i col·lectius de responsabilitat ampliada del productor.

Finalment, l'annex XI conté les obligacions d'informació en matèria de sòls contaminats, i el XII les obligacions d'informació de les empreses de tractament de residus.

TÍTOL I

Disposicions i principis generals

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Esta llei té com a objecte regular la gestió dels residus impulsant mesures que previnguen que se'n generen i mitiguen els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la seua generació i gestió, millorant l'eficiència de l'ús dels recursos. Així mateix, té com a objecte regular el règim jurídic dels sòls contaminats.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Esta llei és d'aplicació a tot tipus de residus, amb les exclusions següents:

a) Les emissions a l'atmosfera regulades en la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, així com el diòxid de carboni capturat i transportat amb fins d'emmagatzematge geològic i efectivament emmagatzemat en formacions geològiques de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni. Tampoc s'aplicarà a l'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni realitzat amb fins d'investigació, desenrotllament o experimentació de nous productes i processos, sempre que la capacitat prevista d'emmagatzematge siga inferior a 100 quilotones.

b) Els sòls no contaminats excavats i altres materials naturals excavats durant les activitats de construcció, quan es tinga la certesa que estos materials s'utilitzaran amb fins de construcció en el seu estat natural en el lloc o obra on van ser extrets.

c) Els residus radioactius.

d) Els explosius desclassificats.

e) Les matèries fecals, si no estan previstes en l'apartat 2.b), palla i un altre material natural, agrícola o silvícola, no perillós, utilitzat en explotacions agrícoles i ramaderes, en la silvicultura o en la producció d'energia a base d'esta biomassa, per mitjà de procediments o mètodes que no posen en perill la salut humana o danyen el medi ambient.

2. Esta llei no serà aplicable als residus que se citen a continuació, en els aspectes ja regulats per una altra norma comunitària o nacional que incorpore al nostre ordenament normes comunitàries:

a) Les aigües residuals.

b) Els subproductes animals coberts pel Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'establixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals i els productes derivats no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1774/2002.

No s'inclouen en esta excepció, i per tant es regularan per esta llei, els subproductes animals i els seus productes derivats quan es destinen a la incineració, als abocadors o siguen utilitzats en una planta de biogàs o de compostatge.

c) Els cadàvers d'animals que hagen mort de forma altra que el sacrifici, inclosos els que han sigut morts a fi d'eradicar epizooties, i que són eliminats d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009.

d) Els residus resultants de la prospecció, de l'extracció, del tractament o de l'emmagatzematge de recursos minerals, així com de l'explotació de pedreres cobertes pel Reial Decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus d'indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres.

3. Sense perjudi de les obligacions imposades en virtut de la normativa específica aplicable, s'exclouran de l'àmbit d'aplicació d'esta llei els sediments reubicats en l'interior de les aigües superficials als efectes de gestió de les aigües i de les vies navegables, de prevenció de les inundacions o de mitigació dels efectes de les inundacions i de les sequeres, o de creació de noves superfícies de terreny, si es demostra que els dits sediments són no perillosos.

4. Els sòls contaminats es regiran pel títol V de sòls contaminats.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei es considerarà com a:

a) «Residu»: qualsevol substància o objecte que el seu posseïdor rebutge o tinga la intenció o l'obligació de rebutjar.

b) «Residus domèstics»: residus generats en les cases com a conseqüència de les activitats domèstiques. Es consideren també residus domèstics els semblants als anteriors generats en servicis i indústries.

S'inclouen també en esta categoria els residus que es generen en les cases d'aparells elèctrics i electrònics, roba, piles, acumuladors, mobles i efectes, així com els residus i les runes procedents d'obres menors de construcció i reparació domiciliària.

Tindran la consideració de residus domèstics els residus procedents de la neteja de vies públiques, zones verdes, àrees recreatives i platges, els animals domèstics morts i els vehicles abandonats.

c) «Residus comercials»: residus generats per l'activitat pròpia del comerç, a l'engròs i al detall, dels servicis de restauració i bars, de les oficines i dels mercats, així com de la resta del sector servicis.

d) «Residus industrials»: residus resultants dels processos de fabricació, de transformació, d'utilització, de consum, de neteja o de manteniment generats per l'activitat industrial, excloses les emissions a l'atmosfera regulades en la Llei 34/2007, de 15 de novembre.

e) «Residu perillós»: residu que presenta una o diverses de les característiques perilloses enumerades en l'annex III, i aquell que puga aprovar el Govern de conformitat amb el que establixen la normativa europea o els convenis internacionals de què Espanya siga part, així com els recipients i envasos que els hagen contingut.

f) «Olis usats»: tots els olis minerals o sintètics, industrials o de lubricació, que hagen deixat de ser aptes per a l'ús originàriament previst, com els olis usats de motors de combustió i els olis de caixes de canvis, els olis lubricants, els olis per a turbines i els olis hidràulics.

g) «Bioresidu»: residu biodegradable de jardins i parcs, residus alimentaris i de cuina procedents de vivendes, restaurants, servicis de restauració col·lectiva i establiments de venda al detall, així com els residus comparables procedents de plantes de processament d'aliments.

h) «Prevenició»: conjunt de mesures adoptades en la fase de concepció i disseny, de producció, de distribució i de consum d'una substància, material o producte, per a reduir:

1r. La quantitat de residu, inclús per mitjà de la reutilització dels productes o l'allargament de la vida útil dels productes.

2n. Els impactes adversos sobre el medi ambient i la salut humana dels residus generats, incloent-hi l'estalvi en l'ús de materials o energia.

3r. El contingut de substàncies nocives en materials i productes.

i) «Productor de residus»: qualsevol persona física o jurídica l'activitat de la qual produïska residus (productor inicial de residus), o qualsevol persona que efectue operacions de tractament previ, de mescla o d'un altre tipus, que ocasionen un canvi de naturalesa o de composició d'eixos residus. En el cas de les mercaderies retirades pels servicis de control i inspecció en les instal·lacions frontereres, es considerarà productor de residus el representant de la mercaderia, o bé l'importador o exportador d'esta.

j) «Posseïdor de residus»: el productor de residus o una altra persona física o jurídica que estiga en possessió de residus.

k) «Negociant»: tota persona física o jurídica que actue per compte propi en la compra i posterior venda de residus, inclosos els negociants que no prenguen possessió física dels residus.

l) «Agent»: tota persona física o jurídica que organitza la valorització o l'eliminació de residus per encàrrec de tercers, inclosos els agents que no prenguen possessió física dels residus.

m) «Gestió de residus»: l'arregla, el transport i tractament dels residus, inclosa la vigilància d'estes operacions, així com el manteniment posterior al tancament dels abocadors, incloses les actuacions realitzades en qualitat de negociant o agent.

n) «Gestor de residus»: la persona o entitat, pública o privada, registrada per mitjà d'autorització o comunicació, que realitze qualsevol de les operacions que componen la gestió dels residus, siga o no el productor d'estos.

ñ) «Recollida»: operació consistent en l'arregla de residus, inclosa la classificació i l'emmagatzematge inicials per a transportar-los a una instal·lació de tractament.

o) «Recollida separada»: l'arregla en què un flux de residus es manté per separat, segons el seu tipus i naturalesa, per a facilitar-ne un tractament específic.

p) «Reutilització»: qualsevol operació per mitjà de la qual productes o components de productes que no siguen residus s'utilitzen novament amb la mateixa finalitat per a la qual van ser concebuts.

q) «Tractament»: les operacions de valorització o eliminació, inclosa la preparació anterior a la valorització o eliminació.

r) «Valorització»: qualsevol operació, el resultat principal de la qual siga que el residu servisca per a una finalitat útil al substituir altres materials, que d'una altra manera s'haurien utilitzat per a complir una funció particular, o que el residu siga preparat per a complir eixa funció en la instal·lació o en l'economia en general. En l'annex II es recull una llista no exhaustiva d'operacions de valorització.

s) «Preparació per a la reutilització»: l'operació de valorització consistent en la comprovació, neteja o reparació, per mitjà de la qual productes o components de productes que s'hagen convertit en residus es preparen perquè es puguen reutilitzar sense cap altra transformació prèvia.

t) «Reciclatge»: tota operació de valorització per mitjà de la qual els materials de residus són transformats novament en productes, materials o substàncies, tant si és amb la finalitat original com amb qualsevol altra finalitat. Inclou la transformació del material orgànic, però no la valorització energètica ni la transformació en materials que es pretenguen usar com a combustibles o per a operacions de reblliment.

u) «Regeneració d'oli usat»: qualsevol operació de reciclatge que permeta produir oli de base per mitjà del refinatge d'oli usat, en particular per mitjà de la retirada dels contaminants, els productes de l'oxidació i els additius que continga el dit oli.

v) «Eliminació»: qualsevol operació que no siga la valorització, inclús quan l'operació tinga com a conseqüència secundària l'aprofitament de substàncies o energia. En l'annex I es recull una llista no exhaustiva d'operacions d'eliminació.

w) «Millors tècniques disponibles»: les millors tècniques disponibles tal com es definixen en l'article 3, apartat f), de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

x) «Sòl contaminat»: aquell sòl les característiques del qual han sigut alterades negativament per la presència de components químics de caràcter perillós procedents de l'activitat humana, en una concentració que comporte un risc inacceptable per a la salut humana o el medi ambient, d'acord amb els criteris i estàndards que determine el Govern i així s'haja declarat mitjançant una resolució expressa.

y) «Compost»: adob orgànic obtingut a partir del tractament biològic aerobi i termòfil de residus biodegradables arreglats separatament. No es considerarà compost el material orgànic obtingut de les plantes de tractament mecànic biològic de residus mesclats, que es denominarà material bioestabilitzat.

Article 4. *Subproductes.*

1. Una substància o objecte resultant d'un procés de producció, la finalitat primària de la qual no siga la producció d'eixa substància o objecte, pot ser considerada com a subproducte i no com a residu, d'acord amb la definició de l'article 3, apartat a), quan es complisquen les condicions següents:

- a) Que es tinga la seguretat que la substància o objecte serà utilitzat posteriorment,
- b) que la substància o objecte es puga utilitzar directament sense haver de sotmetre's a una transformació ulterior diferent de la pràctica industrial habitual,
- c) que la substància o objecte es produísca com a part integrant d'un procés de producció, i
- d) que l'ús posterior complisca tots els requisits pertinents relatius als productes, així com a la protecció de la salut humana i del medi ambient, i que no produísca impactes generals adversos per a la salut humana o el medi ambient.

2. La Comissió de Coordinació en Matèria de Residus avaluarà la consideració d'estes substàncies o objectes com a subproductes, tenint en compte el que s'ha establert respecte d'això, si és el cas, per a l'àmbit de la Unió Europea, i proposarà la seua aprovació al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, que dictarà l'orde ministerial corresponent.

Article 5. *Fi de la condició de residu.*

1. Per orde del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí es podran establir els criteris específics que determinats tipus de residus que hagen sigut sotmesos a una operació de valorització, inclòs el reciclatge, hauran de complir perquè puguen deixar de ser considerats com a tals, als efectes del que disposa esta llei i sempre que es complisquen les condicions següents:

- a) Que les substàncies o objectes resultants s'usen habitualment per a finalitats específiques;
- b) que hi haja un mercat o una demanda per a les dites substàncies o objectes;
- c) que les substàncies o objectes resultants complisquen els requisits tècnics per a finalitats específiques, la legislació existent i les normes aplicables als productes; i
- d) que l'ús de la substància o objecte resultant no genere impactes adversos per al medi ambient o la salut.

2. En l'elaboració d'esta orde es tindrà en compte l'estudi previ que realitzarà la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, que analitzarà el que s'ha establert, si és el cas, per la Unió Europea, la jurisprudència aplicable, els principis de precaució i prevenció, els eventuais impactes nocius del material resultant i, quan calga, si és procedent incloure valors límit per a les substàncies contaminants.

3. Les substàncies o objectes afectats pels apartats anteriors i per les normes que els despleguen seran computats com a residus reciclables i valorats als efectes del compliment dels objectius en matèria de reciclatge i valorització quan es complisquen els criteris de valorització i reciclatge previstos en les dites normes.

Article 6. *Classificació i llista europea de residus.*

1. La determinació dels residus que s'han de considerar com a residus perillosos i no perillosos es farà de conformitat amb la llista establida en la Decisió 2000/532/CE, de la Comissió, de 3 de maig de 2000.

2. Per orde del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, prèvia consulta a la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, es podrà reclassificar un residu en els termes següents, d'acord, si és el cas, amb els procediments previstos en l'article 7 de la Directiva 2008/98/CE:

a) Es podrà considerar un residu com perillós quan, encara que no figure com a tal en la llista de residus, presente una o més de les característiques indicades en l'annex III.

b) Es podrà considerar un residu com no perillós quan es tinguen proves que un determinat residu que figure en la llista com a perillós no presenta cap de les característiques indicades en l'annex III.

Quan es donen els supòsits dels dos apartats anteriors, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ho notificarà sense demora a la Comissió Europea i li presentarà tota la informació rellevant.

3. La reclassificació de residus perillosos en residus no perillosos no es podrà realitzar per mitjà d'una dilució o mescla que tinga com a objecte disminuir les concentracions inicials de substàncies perilloses per davall dels límits que definixen el caràcter perillós d'un residu.

CAPÍTOL II

Principis de la política de residus i competències administratives

Article 7. *Protecció de la salut humana i el medi ambient.*

1. Les autoritats competents adoptaran les mesures necessàries per a assegurar que la gestió dels residus es realitza sense posar en perill la salut humana i sense danyar el medi ambient i, en particular, que:

- a) No generen riscos per a l'aigua, l'aire o el sòl, ni per a la fauna i la flora;
- b) no causen incomoditats pel soroll o les olors; i
- c) no atempten adversament a paisatges ni a llocs d'especial interès legalment protegits.

2. Les mesures que s'adopten en matèria de residus hauran de ser coherents amb les estratègies de lluita contra el canvi climàtic.

Article 8. *Jerarquia de residus.*

1. Les administracions competents, quan establisquen les polítiques i la legislació en matèria de prevenció i gestió de residus, aplicaran per a aconseguir el millor resultat ambiental global la jerarquia de residus d'acord amb el següent orde de prioritats:

- a) Prevenció;
- b) preparació per a la reutilització;
- c) reciclatge;
- d) un altre tipus de valorització, inclosa la valorització energètica; i

e) eliminació.

2. No obstant això, si per a aconseguir el millor resultat mediambiental global en determinats fluxos de residus fóra necessari apartar-se de la dita jerarquia, es podrà adoptar un orde diferent de prioritats, amb la justificació prèvia, per un enfocament de cicle de vida sobre els impactes de la generació i gestió d'eixos residus, tenint en compte els principis generals de precaució i sostenibilitat en l'àmbit de la protecció mediambiental, viabilitat tècnica i econòmica, protecció dels recursos, així com el conjunt d'impactes mediambientals sobre la salut humana, econòmics i socials, d'acord amb els articles 1 i 7.

Article 9. *Autosuficiència i proximitat.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en col·laboració amb les comunitats autònomes, i si fóra necessari amb altres Estats membres, prendrà les mesures adequades, sense perjudi de l'aplicació de la jerarquia de residus en la seua gestió, per a establir una xarxa integrada d'instal·lacions d'eliminació de residus i d'instal·lacions per a la valorització de residus domèstics mesclats, inclús quan la recollida també comprenga residus semblants procedents d'altres productors, tenint en compte les millors tècniques disponibles.

2. La xarxa haurà de permetre l'eliminació dels residus, o la valorització dels residus mencionats en l'apartat 1, en una de les instal·lacions adequades més pròximes, per mitjà de la utilització de les tecnologies i els mètodes més adequats per a assegurar un nivell elevat de protecció del medi ambient i de la salut pública.

Article 10. *Accés a la informació i participació en matèria de residus.*

Les administracions públiques garantirán els drets d'accés a la informació i de participació en matèria de residus en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Les administracions públiques elaboraran i publicaran, com a mínim cada any, un informe de conjuntura sobre la situació de la producció i gestió dels residus, incloent-hi dades d'arreglada i tractament desglossats per fraccions i procedència. Estos informes seran d'àmbit nacional i autonòmic i, si pertoca, local. Així mateix, la informació continguda en el Registre de Producció i Gestió serà pública d'acord amb el que preveu l'article 39.

Les administracions públiques, els interessats, i el públic en general tindran l'oportunitat de participar en l'elaboració dels plans i programes arreglats en els articles 14 i 15, així com en l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, de conformitat amb la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient. Estos plans i programes tindran caràcter públic i les autoritats competents els posaran en una pàgina web accessible al públic.

Article 11. *Costos de la gestió dels residus.*

1. D'acord amb el principi de «qui contamina paga», els costos relatius a la gestió dels residus hauran d'anar a càrrec del productor inicial de residus, del posseïdor actual o de l'anterior posseïdor de residus d'acord amb el que estableixen els articles 42 i 45.2.

2. Les normes que regulen la responsabilitat ampliada del productor per a fluxos de residus determinats establiran els supòsits en què els costos relatius a la seua gestió han de ser sufragats, parcialment o totalment, pel productor del producte del qual procedixen els residus i quan els distribuïdors del producte poden compartir els dits costos.

3. En la determinació dels costos de gestió dels residus domèstics, i dels residus comercials gestionats per les entitats locals, s'haurà d'incloure el cost real de les operacions d'arreglada, transport i tractament dels residus, inclosa la vigilància d'estes operacions, i el manteniment posterior al tancament dels abocadors.

Article 12. *Competències administratives.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, aprovarà el Pla Nacional Marc de Gestió de Residus.

2. L'Administració General de l'Estat haurà d'exercir la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seues competències.

3. El ministeri competent en matèria de medi ambient:

a) Elaborarà el Pla Nacional Marc de Gestió de Residus.

b) Establirà els objectius mínims de reducció en la generació de residus, així com de preparació per a la reutilització, reciclatge i altres formes de valorització obligatòria de determinats tipus de residus.

c) Autoritzarà els trasllats de residus des de o cap a tercers països no pertanyents a la Unió Europea així com exercirà les funcions d'inspecció i sanció derivades de l'esmentat règim de trasllats, sense perjudi de la col·laboració que puga prestar la comunitat autònoma on estiga situat el centre de l'activitat corresponent.

d) Exercirà les funcions que corresponen a l'autoritat nacional en els supòsits en què Espanya siga Estat de trànsit als efectes del que disposa l'article 53 del Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu al trasllat de residus.

e) Recopilarà, elaborarà i actualitzarà la informació necessària per al compliment de les obligacions derivades de la legislació nacional, comunitària, de convenis internacionals o qualsevol altra obligació d'informació pública.

f) Exercirà les altres competències que li atribuïsquen les restants normes sobre residus.

4. Correspon a les comunitats autònomes:

a) L'elaboració dels programes autonòmics de prevenció de residus i dels plans autonòmics de gestió de residus

b) L'autorització, vigilància, inspecció i sanció de les activitats de producció i gestió de residus.

c) El registre de la informació en matèria de producció i gestió de residus en el seu àmbit competencial.

d) L'atorgament de l'autorització del trasllat de residus des de o cap a països de la Unió Europea, regulats en el Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, així com les dels trasllats en l'interior del territori de l'Estat i la inspecció i, si és el cas, sanció derivada dels esmentats règims de trasllats.

e) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seues competències.

f) Qualsevol altra competència en matèria de residus no inclosa en els apartats 1, 2, 3 i 5 d'este article.

5. Correspon a les entitats locals, o a les diputacions forals quan siga procedent:

a) Com a servici obligatori, l'arreglada, el transport i el tractament dels residus domèstics generats en les llars, comerços i servicis en la forma en què establisquen les respectives ordenances dins del marc jurídic del que establix esta llei, les que, si correspon, dicten les comunitats autònomes i la normativa sectorial en matèria de responsabilitat ampliada del productor. La prestació d'este servici correspon als municipis, que podran dur-la a cap de forma independent o associada.

b) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció, i la potestat sancionadora en l'àmbit de les seues competències.

c) Les entitats locals podran:

1r. Elaborar programes de prevenció i de gestió dels residus de la seua competència.

2n. Gestionar els residus comercials no perillosos i els residus domèstics generats en les indústries en els termes que establisquen les seues respectives ordenances, sense perjuí que els productors d'estos residus puguen gestionar-los per si mateixos en els termes que preveu l'article 17.3. Quan l'entitat local establisca el seu propi sistema de gestió podrà imposar, de manera motivada i basant-se en criteris de més eficiència i eficàcia en la gestió dels residus, la incorporació obligatòria dels productors de residus al dit sistema en determinats supòsits.

3r. A través de les seues ordenances, obligar el productor o qualsevol altre posseïdor de residus perillosos domèstics o de residus amb característiques que en dificulten la gestió perquè adopten mesures per a eliminar o reduir dites característiques, o perquè els depositen en la forma i el lloc adequats.

4t. Realitzar les seues activitats de gestió de residus directament o per mitjà de qualsevol altra forma de gestió prevista en la legislació sobre règim local. Estes activitats podran dur-les a terme cada entitat local de forma independent o per mitjà d'associació de diverses entitats locals.

6. Les administracions públiques, en els seus respectius àmbits competencials, podran declarar com a servici públic totes o algunes de les operacions de gestió de determinats residus quan es justifique motivadament per raons de protecció adequada de la salut humana i del medi ambient.

Article 13. *Comissió de Coordinació en Matèria de Residus.*

1. Es crea la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, adscrita al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, com a òrgan de cooperació tècnica i col·laboració entre les administracions competents en matèria de residus.

2. Esta Comissió exercirà les funcions següents:

a) Impulsar la cooperació i col·laboració entre les administracions públiques amb competències en matèria de residus.

b) Elaborar els informes, dictàmens o estudis que li siguen sol·licitats pels seus membres o a iniciativa pròpia.

c) Elaborar recomanacions, entre altres matèries, sobre la sostenibilitat, eficàcia i eficiència dels sistemes de gestió dels fluxos de residus, exigències de qualitat del reciclatge i també sobre etiquetatge.

d) Analitzar l'aplicació de les normes de residus i les seues repercussions.

e) Analitzar i valorar la informació disponible en matèria de residus a fi de mantindre un coneixement actualitzat i disponible per a les autoritats administratives de la situació dels residus de l'Estat espanyol en el context de la Unió Europea. En particular, s'analitzarà la informació relativa als envasos i residus d'envasos i s'elaboraran les recomanacions oportunes a fi de previndre la generació de residus d'envasos i contribuir a una gestió més eficient d'estos.

f) Exercir les atribucions que li conferix esta norma en relació amb els subproductes, la pèrdua de la condició de fi de residu, la reclassificació de residus o la recepció de notificacions de trasllat.

g) Analitzar les justificacions de les alteracions en l'orde de prioritats de la jerarquia de residus basades en un enfocament de cicle de vida.

h) Qualsevol altra funció d'intercanvi d'informació o assessorament en qüestions relacionades amb la matèria regulada en esta llei que pugua encomanar-li el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí o les comunitats autònomes.

i) Les funcions que esta llei o altres normes li atribuïsquen.

j) Intercanviar informació i fer recomanacions sobre l'aplicació de les disposicions respecte a les autoritzacions relatives als sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada del productor.

k) Amb caràcter previ a l'elaboració dels plans de gestió de residus, inclòs el Pla Nacional Marc, proposar continguts i directrius.

3. La Comissió de Coordinació en Matèria de Residus estarà presidida pel director general de Qualitat i Avaluació Ambiental i vicepresidida per un dels representants de les comunitats autònomes. Per orde del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí s'anomenaran els 30 vocals que formaran part de la Comissió, entre ells un vocal designat per cada una de les comunitats autònomes, un vocal designat per cada una de les ciutats de Ceuta i Melilla, tres vocals de les entitats locals designats per l'associació d'àmbit estatal amb més implantació i huit vocals representants dels departaments ministerials, o organismes adscrits a estos, amb competències que incidisquen en esta matèria, amb rang de subdirector general o equivalent.

Per a cada un dels membres de la Comissió es designarà un suplent. Actuarà com a secretari, amb veu i sense vot, un funcionari del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

4. La Comissió de Coordinació en Matèria de Residus podrà crear grups de treball especialitzats que serviran de suport per al compliment de les funcions que li encomana esta llei. En estos grups podran participar tècnics o experts en la matèria de què es tracte, procedents del sector públic, del sector privat i de la societat civil.

5. La Comissió aprovarà les seues normes de funcionament, que s'ajustaran a les previsions sobre òrgans col·legiats contingudes en el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

TÍTOL II

Instruments de la política de residus

Article 14. *Plans i programes de gestió de residus.*

1. El ministeri competent en matèria de medi ambient, prèvia consulta a les comunitats autònomes, a les entitats locals, a altres ministeris afectats, i quan siga procedent en col·laboració amb altres estats membres, elaborarà, de conformitat amb esta llei, el pla estatal marc de gestió de residus que contindrà l'estratègia general de la política de residus, les orientacions i l'estructura a què s'hauran d'ajustar els plans autonòmics, així com els objectius mínims a complir de prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, valorització i eliminació. La determinació dels dits objectius serà coherent amb l'estratègia de reducció de gasos d'efecte hivernacle i els compromisos internacionals assumits en matèria de canvi climàtic.

2. Les comunitats autònomes elaboraran els plans autonòmics de gestió de residus, prèvia consulta a les entitats locals si és el cas, de conformitat amb esta llei.

Els plans autonòmics de gestió contindran una anàlisi actualitzada de la situació de la gestió de residus en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, així com una exposició de les mesures per a facilitar la reutilització, el reciclatge, la valorització i l'eliminació dels residus, i establirà objectius de prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, valorització i eliminació, i l'estimació de la seua contribució a la consecució dels objectius establits en esta llei, en les altres normes en matèria de residus i en altres normes ambientals.

Els plans inclouran els elements que s'assenyalen en l'annex V.

3. Les entitats locals, dins del marc de les seues competències, podran elaborar programes de gestió de residus de conformitat i en coordinació amb el Pla Nacional Marc i amb els plans autonòmics de gestió de residus. Les entitats locals podran elaborar estos programes individualment o agrupades.

4. En l'elaboració dels plans i programes de gestió de residus es valoraran aquelles mesures que incidisquen de forma significativa en la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

5. Els plans i programes de gestió de residus s'avaluaran i revisaran, almenys, cada sis anys.

Article 15. *Programes de prevenció de residus.*

1. Les administracions públiques, en els seus respectius àmbits competencials, aprovaran, abans del 12 de desembre de 2013, programes de prevenció de residus en els quals s'establiran els objectius de prevenció, de reducció de la quantitat de residus generats i de reducció de la quantitat de substàncies perilloses o contaminants, es descriuran les mesures de prevenció existents i s'avaluarà la utilitat dels exemples de mesures que s'indiquen en l'annex IV o d'altres mesures adequades. Estes mesures s'encaminaran a aconseguir la reducció del pes dels residus produïts en 2020 en un 10% respecte als generats en 2010. La finalitat d'estos objectius i mesures serà trencar el vincle entre el creixement econòmic i els impactes sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació de residus.

2. Els programes de prevenció de residus es podran aprovar de forma independent o integrar-se en els plans i programes sobre gestió de residus o altres plans i programes ambientals. Quan els programes de prevenció s'integren en altres plans i programes, les mesures de prevenció i el seu calendari d'aplicació s'hauran de distingir clarament.

3. Les administracions competents, a fi de controlar i avaluar els avanços en l'aplicació de les mesures de prevenció, determinaran els instruments que permeten realitzar avaluacions periòdiques dels progressos fets i podran fixar objectius i indicadors qualitatius i quantitativs concrets.

4. L'avaluació dels programes de prevenció de residus es durà a terme com a mínim cada sis anys, inclourà una anàlisi de l'eficàcia de les mesures adoptades i els seus resultats hauran de ser accessibles al públic.

Article 16. *Mesures i instruments econòmics.*

1. Les autoritats competents podran establir mesures econòmiques, financeres i fiscals per a fomentar la prevenció de la generació de residus, implantar l'arreglada separada, millorar la gestió dels residus, impulsar i enfortir els mercats del reciclatge, així com possibilitar que el sector dels residus contribuísca a mitigar les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Amb estes finalitats es podran establir cànons aplicables a l'abocament i a la incineració de residus domèstics.

2. Les administracions públiques promouran dins del marc de contractació de les compres públiques l'ús de productes reutilitzables i de materials fàcilment reciclables, així com de productes fabricats amb materials procedents de residus que tinguen una qualitat que complisca les especificacions tècniques requerides.

3. Respecte als residus susceptibles de ser reciclables, les administracions públiques podran articular, amb caràcter temporal, mecanismes que donen prioritat al seu reciclatge dins de la Unió Europea, quan estiga justificat per raons mediambientals.

TÍTOL III

Producció, possessió i gestió dels residus

CAPÍTOL I

De la producció i possessió inicial dels residus

Article 17. *Obligacions del productor o un altre posseïdor inicial relatives a la gestió dels seus residus.*

1. El productor o un altre posseïdor inicial de residus, per a assegurar el tractament adequat dels seus residus, estarà obligat a:

- a) Realitzar el tractament dels residus per si mateix.

b) Encarregar el tractament dels seus residus a un negociant, o a una entitat o empresa, tots estos registrats d'acord amb el que estableix esta llei.

c) Entregar els residus a una entitat pública o privada d'arreglada de residus, incloses les entitats d'economia social, per al seu tractament.

Les dites operacions s'hauran d'acreditar documentalment.

2. L'entrega dels residus domèstics per al seu tractament es realitzarà en els termes que establisquen les ordenances locals.

3. El productor o un altre posseïdor inicial de residus comercials no perillosos haurà d'acreditar documentalment la correcta gestió dels seus residus davant de l'entitat local o podrà acollir-se al sistema públic de gestió d'estos, quan n'hi haja, en els termes que establisquen les ordenances de les entitats locals.

En cas d'incompliment de les obligacions de gestió de residus comercials no perillosos pel seu productor o un altre posseïdor, l'entitat local n'assumirà subsidiàriament la gestió i podrà fer repercutir el cost real d'esta en l'obligat a realitzar-la. Tot això sense perjudici de les responsabilitats en què l'obligat haja pogut incórrer.

4. El productor o un altre posseïdor inicial de residus, per a facilitar la gestió dels seus residus, estarà obligat a:

a) Subministrar a les empreses autoritzades per a dur a terme la gestió de residus la informació necessària per al seu adequat tractament i eliminació.

b) Proporcionar a les entitats locals informació sobre els residus que els entreguen quan presenten característiques especials, que puguen produir trastorns en el transport, arreglada, valorització o eliminació.

c) Informar immediatament l'administració ambiental competent en cas de desaparició, pèrdua o fuga de residus perillosos o d'aquells que per la seua naturalesa o quantitat puguen danyar el medi ambient.

5. Les normes de cada flux de residus podran establir l'obligació del productor o un altre posseïdor de residus de separar-los per tipus de materials, en els termes i condicions que reglamentàriament es determinen, i sempre que esta obligació siga tècnica, econòmica i mediambientalment factible i adequada, per a complir els criteris de qualitat necessaris per als sectors de reciclatge corresponents.

6. A més de les obligacions previstes en este article, el productor o un altre posseïdor de residus perillosos complirà els requisits arregladats en el procediment reglamentàriament establert relatiu als residus perillosos.

Els productors de residus perillosos estaran obligats a elaborar i remetre a la comunitat autònoma un estudi de minimització en el qual es comprometen a reduir la producció dels seus residus. Queden exempts d'esta obligació els xicotets productors de residus perillosos la producció dels quals no supere la quantitat reglamentàriament establida.

7. El productor de residus perillosos podrà ser obligat a subscriure una garantia financera que cobrisca les responsabilitats a què puguen donar lloc les seues activitats atenent les seues característiques, perillositat i potencial de risc.

Queden exempts d'esta obligació els xicotets productors de residus perillosos definits reglamentàriament.

8. La responsabilitat dels productors o altres posseïdors inicials de residus domèstics i comercials conclou quan els hagen entregat en els termes que preveuen les ordenances locals i la resta de la normativa aplicable.

La responsabilitat dels altres productors o altres posseïdors inicials de residus, quan no realitzen el tractament per si mateixos, conclou quan els entreguen a un negociant per al seu tractament, o a una empresa o entitat de tractament autoritzades, sempre que l'entrega s'acredite documentalment i es faça complint els requisits legalment establits.

Article 18. *Obligacions del productor o un altre posseïdor inicial relatives a l'emmagatzematge, mescla, envasament i etiquetatge de residus.*

En relació amb l'emmagatzematge, la mescla i l'etiquetatge de residus en el lloc de producció, el productor o un altre posseïdor inicial de residus està obligat a:

1. Mantindre els residus emmagatzemats en condicions adequades d'higiene i seguretat mentres es troben en el seu poder.

La duració de l'emmagatzematge dels residus no perillosos en el lloc de producció serà inferior a dos anys quan es destinen a valorització i a un any quan es destinen a eliminació. En el cas dels residus perillosos, en els dos supòsits, la duració màxima serà de sis mesos; en supòsits excepcionals, l'òrgan competent de les comunitats autònomes on es duga a terme el dit emmagatzematge, per causes degudament justificades i sempre que es garantisca la protecció de la salut humana i el medi ambient, podrà modificar este termini.

Els terminis mencionats començaran a computar des que s'inicie el depòsit de residus en el lloc d'emmagatzematge.

2. No mesclar ni diluir els residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials.

Els olis usats de distintes característiques, quan siga tècnicament, factiblement i econòmicament viable, no es mesclaran entre si ni amb altres residus o substàncies, si la dita mescla n'impedix el tractament.

3. Emmagatzemar, envasar i etiquetar els residus perillosos en el lloc de producció abans de la seua arplega i transport d'acord amb les normes aplicables.

Article 19. *Residus domèstics perillosos.*

A les fraccions separades de residus perillosos generats en les vivendes no els seran aplicables les obligacions derivades de la seua consideració com a residus perillosos fins que no siguen acceptades per una entitat o empresa registrada per a la seua arplega o tractament.

CAPÍTOL II

De la gestió de residus

Secció 1a. *Obligacions en la gestió de residus*

Article 20. *Obligacions dels gestors de residus.*

1. Les entitats o empreses que realitzen una activitat de tractament de residus han de:

a) Dur a terme el tractament dels residus entregats d'acord amb el que preveu la seua autorització i acreditar-ho documentalment.

b) Gestionar adequadament els residus que produïsquen com a conseqüència de la seua activitat.

2. Les entitats o empreses que arpleguen o transporten residus amb caràcter professional han de:

a) Arreplegar els residus i transportar-los complint les prescripcions de les normes de transports, les restants normes aplicables i les previsions contractuals.

b) Mantindre, durant la seua arplega i transport, els residus perillosos envasats i etiquetats d'acord amb les normes internacionals i comunitàries vigents.

c) Entregar els residus, perquè els tracten, a entitats o empreses autoritzades, i disposar d'una acreditació documental d'esta entrega.

3. Els negociants i agents han de complir amb el que han declarat en la seua comunicació d'activitats i amb les clàusules i condicions assumides contractualment.

Els negociants estan obligats a assegurar que es du a terme una operació completa de tractament dels residus que adquirixen i a acreditar-ho documentalment al productor o un altre posseïdor inicial dels dits residus.

4. Amb caràcter general, els gestors de residus estan obligats a:

a) Mantindre els residus emmagatzemats en les condicions que fixe la seua autorització. La duració de l'emmagatzematge dels residus no perillosos serà inferior a dos anys quan es destinen a valorització i a un any quan es destinen a eliminació. En el cas dels residus perillosos, en els dos supòsits, la duració màxima serà de sis mesos; en supòsits excepcionals, l'òrgan competent de les comunitats autònomes on es duga a terme el dit emmagatzematge, per causes degudament justificades i sempre que es garantisca la protecció de la salut humana i el medi ambient, podrà modificar este termini. Durant el seu emmagatzematge, els residus perillosos hauran d'estar envasats i etiquetats d'acord amb les normes internacionals i comunitàries vigents.

Els terminis mencionats començaran a computar des que s'inicia el depòsit de residus en el lloc d'emmagatzematge.

b) Constituir una fiança en el cas de residus perillosos i quan ho exigixen les normes que regulen la gestió de residus específics o les que regulen operacions de gestió. La dita fiança tindrà com a objecte respondre, davant de l'Administració, del compliment de les obligacions que es deriven de l'exercici de l'activitat i de l'autorització o comunicació.

c) Subscriure una assegurança o constituir una garantia financera equivalent en el cas d'entitats o empreses que realitzen operacions de tractament de residus perillosos i quan ho exigixen les normes que regulen la gestió de residus específics o les que regulen operacions de gestió, per a cobrir les responsabilitats que es deriven d'estes operacions. La dita garantia haurà de cobrir, en tot cas:

1r. Les indemnitzacions degudes per mort, lesions o malaltia de les persones.

2n. Les indemnitzacions degudes per danys en les coses.

3r. Els costos de reparació i recuperació del medi ambient alterat. Esta quantia es determinarà d'acord amb les previsions de la legislació sobre responsabilitat mediambiental.

d) No mesclar residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials. La mescla inclou la dilució de substàncies perilloses. L'òrgan competent podrà permetre mescles només quan:

1r. l'operació de mescla siga efectuada per una empresa autoritzada;

2n. no augmenten els impactes adversos de la gestió de residus sobre la salut humana i el medi ambient, i

3r. l'operació es faça d'acord amb les millors tècniques disponibles.

5. A més de les obligacions previstes en este article, els gestors de residus perillosos compliran els requisits arrellegats en el procediment reglamentàriament establert relatiu als residus perillosos.

Secció 2a. Objectius i mesures en la gestió dels residus

Article 21. Arreplega, preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització de residus.

1. Les autoritats ambientals, en el seu respectiu àmbit competencial i en atenció als principis de prevenció i foment de la reutilització i el reciclatge d'alta qualitat, adoptaran les mesures necessàries perquè s'establisquen sistemes prioritaris per a fomentar la reutilització dels productes i les activitats de preparació per a la reutilització. Promouran, entre altres mesures, l'establiment de llocs d'emmagatzematge per als residus susceptibles de reutilització i el suport a l'establiment de xarxes i centres de reutilització. Així mateix,

s'impulsaran mesures de promoció dels productes preparats per a la seua reutilització a través de la contractació pública i d'objectius quantitatius en els plans de gestió.

2. Per a fomentar la prevenció i promoure la reutilització i el reciclatge d'alta qualitat, es podran adoptar mesures destinades a facilitar l'establiment de sistemes de depòsit, devolució i retorn en els termes que preveu l'article 31.3 per a:

- a) envasos industrials,
- b) envasos col·lectius i de transport,
- c) envasos i residus d'envasos de vidre, plàstic i metall,
- d) altres productes reutilitzables.

En este supòsit es tindran en compte la viabilitat tècnica i econòmica d'estos sistemes, el conjunt d'impactes ambientals, socials i sobre la salut humana, i es respectarà la necessitat de garantir el funcionament correcte del mercat interior, facilitant especialment els mecanismes d'àmplia participació previstos en la disposició addicional dotze, i s'hauran d'incorporar als treballs de la Comissió de Residus les entitats i organitzacions representatives de tots els sectors afectats per l'eventual adopció dels dits sistemes. El Govern remetrà a les Corts Generals els informes preceptius de viabilitat tècnica, ambiental i econòmica que es facen amb caràcter previ a la implantació d'un sistema de depòsit, devolució i retorn.

3. Les autoritats ambientals, en el seu respectiu àmbit competencial, prendran mesures per a fomentar un reciclatge d'alta qualitat i, amb esta finalitat, s'establirà una arrega separada de residus, entre altres d'oli usat, quan siga tècnicament, econòmicament i mediambientalment factible i adequada, per a complir els criteris de qualitat necessaris per als sectors de reciclatge corresponents.

Abans de 2015 haurà d'estar establida una arrega separada per a, almenys, els materials següents: paper, metalls, plàstic i vidre.

Els sistemes d'arrega separada ja existents es podran adaptar a l'arrega separada dels materials a què es referix el paràgraf anterior. Podrà arregar-se més d'un material en la mateixa fracció sempre que se'n garantisca l'adequada separació posterior si això no representa una pèrdua de la qualitat dels materials obtinguts ni un increment de cost.

4. Les entitats locals habilitaran espais, establiran instruments o mesures per a l'arrega separada de residus domèstics i, si és el cas, comercials, als quals cal donar una gestió diferenciada, bé per la seua perillositat, bé per a facilitar el seu reciclatge, o bé per a preparar els residus perquè es reutilitzen.

5. Les autoritats ambientals, en el seu respectiu àmbit competencial, adoptaran les mesures necessàries per a assegurar-se que els residus se sotmeten a operacions de valorització. Quan siga necessari per a facilitar-ne o millorar-ne la valorització, els residus s'arregaran per separat i no es mesclaran amb altres residus o altres materials amb propietats diferents.

6. Les autoritats ambientals en els seus respectius plans i programes fomentaran mètodes d'arrega eficients d'acord amb les característiques i possibilitats de cada territori o població, per a facilitar el compliment dels objectius de preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització.

Article 22. *Objectius específics de preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització.*

1. A fi de complir els objectius d'esta llei i d'avançar cap a una societat del reciclatge amb un alt nivell d'eficiència dels recursos, el Govern i les autoritats competents hauran d'adoptar les mesures necessàries a través dels plans i programes de gestió de residus per a garantir que s'aconsegueixen els objectius següents i, si és el cas, els que s'establisquen:

a) Abans de 2020, la quantitat de residus domèstics i comercials destinats a la preparació per a la reutilització i el reciclatge per a les fraccions de paper, metalls, vidre,

plàstic, bioresidus o altres fraccions reciclables haurà d'arribar, en conjunt, com a mínim, al 50% en pes.

b) Abans de 2020, la quantitat de residus no perillosos de construcció i demolició destinats a la preparació per a la reutilització, el reciclatge i una altra valorització de materials, excloent-ne els materials en estat natural definits en la categoria 17 05 04 de la llista de residus, haurà d'arribar, com a mínim, al 70% en pes dels produïts.

2. Cada tres anys, les comunitats autònomes remetran al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí la informació necessària per a la verificació del compliment dels objectius previstos en este article.

Article 23. *Eliminació de residus.*

1. Les autoritats ambientals, en el seu respectiu àmbit competencial, s'asseguraran que, quan no es duga a terme la valorització segons el que disposa l'article 21.5, els residus se sotmeten a operacions d'eliminació segures adoptant les mesures que garantisquen la protecció de la salut humana i el medi ambient. Els residus hauran de ser sotmesos a tractament previ a la seua eliminació, llevat que el tractament d'estos no siga tècnicament viable o no quede justificat per raons de protecció de la salut humana i del medi ambient.

2. Les autoritzacions de les operacions d'eliminació de residus podran quedar subjectes a la prestació d'una fiança o una altra garantia financera. L'exigència d'estes garanties s'aplicarà sense perjudici d'aquelles altres que puguen ser exigibles als subjectes responsables de la gestió de residus.

Secció 3a. *Bioresidus*

Article 24. *Bioresidus.*

Les autoritats ambientals, sense perjudici de les mesures que es deriven de les actuacions que a nivell comunitari s'empren en compliment de l'últim paràgraf de l'article 22 de la Directiva 2008/98/CE, promouran mesures que podran incloure en els plans i programes de gestió de residus previstos en l'article 14, per a impulsar:

a) L'arreglada separada de bioresidus per a destinar-los al compostatge o a la digestió anaeròbia en particular de la fracció vegetal, els bioresidus de grans generadors i els bioresidus generats en les vivendes.

b) El compostatge domèstic i comunitari.

c) El tractament de bioresidus arreglats separatament, de manera que s'aconsegueixca un alt grau de protecció del medi ambient, dut a terme en instal·lacions específiques sense que es produïska la mescla amb residus mesclats al llarg del procés. Si és el cas, l'autorització d'este tipus d'instal·lacions haurà d'incloure les prescripcions tècniques per al correcte tractament dels bioresidus i la qualitat dels materials obtinguts.

d) L'ús del compost produït a partir de bioresidus i ambientalment segur en el sector agrícola, la jardineria o la regeneració d'àrees degradades, en substitució d'altres adobs orgànics i fertilitzants minerals.

Secció 4a. *Trasllat de residus*

Article 25. *Règim dels trasllats de residus en l'interior del territori de l'Estat.*

1. S'entén per trasllat de residus en l'interior del territori de l'Estat, als efectes de la present llei, el transport de residus des d'una comunitat autònoma a una altra, per a la seua valorització o eliminació.

Els trasllats de residus en l'interior de l'Estat es regiran pel que disposa esta llei, en especial pel que fa a la vigilància, inspecció, control i règim sancionador.

Els trasllats de residus destinats a l'eliminació i els trasllats de residus domèstics mesclats destinats a la valorització s'efectuaran tenint en compte els principis d'autosuficiència i proximitat.

2. Tot trasllat de residus haurà d'anar acompanyat d'un document d'identificació, als efectes de seguiment i control.

3. Els operadors que hagen de realitzar un trasllat de residus per a destinar-los a operacions d'eliminació hauran de presentar una notificació prèvia a les autoritats competents de la comunitat autònoma d'origen i de la de destí.

Així mateix, hauran de presentar una notificació prèvia a les mateixes autoritats els operadors que vagen a realitzar un trasllat per a la valorització de residus domèstics mesclats, de residus perillosos i dels residus per als quals reglamentàriament es determine.

Als efectes de la present llei s'entendrà per operador el definit com a notificador en l'article 2.15 del Reglament (CE)núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu al trasllat de residus.

4. Quan es presente una notificació prèvia a un trasllat de residus destinats a l'eliminació, els òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destí, en el termini de 10 dies des de la data del justificant de recepció d'esta, podran oposar-s'hi pels motius mencionats en l'article 11, apartats b), g), h), i) de l'esmentat reglament comunitari.

5. Quan es presente una notificació prèvia a un trasllat de residus destinats a la valorització, els òrgans competents de les comunitats autònomes d'origen i de destí, en el termini de 10 dies des de la data del justificant de recepció d'esta, podran oposar-s'hi pels motius mencionats en l'article 12, apartats a), b) i k) de l'esmentat reglament comunitari.

Així mateix, podran oposar-se a l'entrada de residus destinats als incineradors que estiguen classificats com a valorització quan es done alguna de les circumstàncies següents:

a) Que els trasllats tinguen com a conseqüència que els residus produïts en la comunitat autònoma de destí hagen de ser eliminats.

b) Que els trasllats tinguen com a conseqüència que els residus de la comunitat autònoma de destí hagen de ser tractats de manera que no siga compatible amb els seus plans de gestió de residus.

6. Els apartats 4 i 5 no seran aplicables als residus subjectes als requisits d'informació general previstos en l'article 3, apartats 2 i 4 del Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006.

7. Els residus que es traslladen d'una comunitat autònoma a una altra per al seu tractament es computaran en la comunitat autònoma d'origen, als efectes del compliment dels objectius continguts en el seu pla autonòmic de gestió de residus.

8. Les decisions que adopten les comunitats autònomes quan apliquen els apartats 4 i 5 seran motivades, notificades a la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, i no podran ser contràries al Pla Nacional Marc de Gestió de Residus.

Article 26. *Entrada i eixida de residus del territori nacional.*

1. L'entrada i eixida de residus del territori nacional, així com el trànsit per este, es regiran pel que disposen el Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny, el Reglament (CE) núm. 1418/2007, de la Comissió, de 29 de novembre de 2007, relatiu a l'exportació, amb fins de valorització, de determinats residus enumerats en els annexos III o IIIA del Reglament (CE) núm. 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny, a determinats països als quals no és aplicable la Decisió de l'OCDE sobre el control dels moviments transfronterers de residus, per l'altra legislació comunitària i pels tractats internacionals en què Espanya siga part.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí podrà prohibir, de forma motivada, l'expedició de residus amb destinació a tercers països no comunitaris quan hi haja alguna raó per a preveure que no seran gestionats en el país de destí sense posar en perill la salut humana o sense perjudicar el medi ambient.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí podrà prohibir, de forma motivada, tota importació de residus procedents de tercers països quan hi haja alguna raó per a preveure que els residus no seran gestionats sense posar en perill la salut humana o sense perjudicar el medi ambient, durant el transport o el seu posterior tractament.

3. Així mateix, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en els trasllats procedents de països tercers, i les comunitats autònomes, en els supòsits de trasllats en l'interior de la Unió Europea, podran limitar els trasllats entrants de residus destinats als incineradors que estiguen classificats com a valorització, quan s'haja establert que els dits trasllats tindrien com a conseqüència que els residus nacionals haurien de ser eliminats o que estos residus haurien de ser tractats d'una manera que no fóra compatible amb els plans de gestió de residus regulats en l'article 14.

Les decisions que en este sentit adopten les comunitats autònomes hauran de ser notificades al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, el qual les notificarà a la Comissió Europea.

4. A fi de donar prioritat a la regeneració de l'oli industrial usat, les autoritats competents podran restringir l'eixida del territori nacional d'oli usat amb destinació a instal·lacions d'incineració o coincineració d'acord amb les objeccions previstes en els articles 11 o 12 del Reglament (CE) núm. 1013/2006.

5. En els trasllats de residus que, de conformitat amb l'article 18 del Reglament (CE) núm. 1013/2006, hagen d'anar acompanyats del document que figura en l'annex VII de l'esmentat Reglament, la persona que organitze el trasllat haurà de subministrar, als efectes d'inspecció, execució, estadística i planificació, el dit document:

- a) en el cas de trasllats de residus des de o cap a tercers països que no pertanyen a la Unió Europea, a les autoritats duaneres i al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí;
- b) en el cas de trasllats de residus des de o cap a països de la Unió Europea, a l'autoritat competent en matèria de trasllats de residus en la comunitat autònoma d'origen o destí del trasllat, la qual, al seu torn, el facilitarà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

En aquells casos en què ho requerisca la legislació comunitària i nacional, esta informació serà tractada com a informació confidencial.

CAPÍTOL III

Règim d'autorització i comunicació de les activitats de producció i gestió de residus

Article 27. Autorització de les operacions de tractament de residus.

1. Queden sotmeses al règim d'autorització, per l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estan ubicades, les instal·lacions on s'hagen de practicar operacions de tractament de residus, inclòs l'emmagatzematge en l'àmbit de l'arreglada en espera de tractament, així com l'ampliació, modificació substancial o trasllat de la dita instal·lació.

2. Així mateix, hauran d'obtenir autorització les persones físiques o jurídiques per a realitzar una o diverses operacions de tractament de residus. Estes autoritzacions seran concedides per l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on tinguen el seu domicili els sol·licitants i seran vàlides per a tot el territori espanyol. Les comunitats autònomes no podran condicionar l'atorgament de l'autorització prevista en este apartat al fet que el sol·licitant compte amb instal·lacions per al tractament de residus en el seu territori.

3. En aquells casos en què la persona física o jurídica que sol·licite l'autorització per a realitzar una o diverses operacions de tractament de residus siga titular de la instal·lació de tractament on s'hagen de practicar les dites operacions, l'òrgan ambiental competent

de la comunitat autònoma on estiga ubicada la instal·lació concedirà una sola autorització que comprega la de la instal·lació i la de les operacions de tractament.

4. Les sol·licituds d'autorització previstes en este article contindran almenys la informació indicada en l'annex VI.

Les autoritzacions previstes en este article tindran el contingut descrit en l'annex VII.

5. Per a la concessió d'estes autoritzacions, els òrgans administratius competents realitzaran, per si mateixos o amb el suport de les entitats col·laboradores degudament reconegudes d'acord amb les normes que se'ls apliquen, les inspeccions prèvies i les comprovacions necessàries en cada cas. En particular, comprovaran:

a) L'adequació de les instal·lacions a les operacions de tractament que hi estan previstes.

b) Que l'empresa que realitzarà les operacions de tractament de residus complix els requisits tècnics, professionals o de qualsevol altre tipus per a dur a terme la dita activitat.

c) Que el mètode de tractament previst és acceptable des del punt de vista de la protecció del medi ambient. En particular, quan el mètode no s'ajuste als principis de protecció de la salut humana i medi ambient previstos en l'article 7, es denegarà l'autorització.

d) Que les operacions d'incineració o de coïncineració amb valorització energètica es realitzen amb un alt nivell d'eficiència energètica; en el cas que es tracte de residus domèstics, el nivell d'eficiència energètica s'ha d'ajustar als nivells fixats en l'annex II d'esta llei.

6. Les autoritzacions que conté este article es podran integrar en les autoritzacions obtingudes d'acord amb una altra normativa comunitària, estatal o autonòmica, sempre que es complisquen els requisits establits en esta llei.

7. L'autorització prevista en l'apartat 1 d'este article per a les instal·lacions de tractament de residus quedarà integrada en l'autorització ambiental integrada concedida d'acord amb la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i inclourà els requisits arrellegats en este article tal com estableix l'article 22.1.g) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol. L'autoritat competent incorporarà la informació pertinent en el seu Registre de Producció i Gestió de Residus en els termes de l'article 39.

8. Les autoritzacions previstes en este article es concediran per un termini màxim de huit anys, passat el qual es renovaran automàticament per períodes successius, i seran inscrites per la comunitat autònoma en el Registre de Producció i Gestió de Residus.

9. La transmissió de les autoritzacions estarà subjecta a la comprovació prèvia, per l'autoritat competent, que les operacions de tractament de residus i les instal·lacions en què aquelles es realitzen complixen amb allò que s'ha regulat en esta llei i en les normes que la despleguen.

10. El termini màxim per a dictar la resolució que pose fi als procediments d'autorització previstos en este article serà de deu mesos. Transcorregut el termini previst sense que s'haja notificat una resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

Article 28. *Exempcions dels requisits d'autorització.*

1. Podran quedar exemptes d'autorització les entitats o empreses que duguen a terme l'eliminació dels seus propis residus no perillosos en el lloc de producció o que valoren residus no perillosos.

2. Per a concedir les exempcions d'autorització previstes en l'apartat anterior s'establiran, respecte a cada tipus d'activitat, normes generals que especifiquen els tipus i les quantitats de residus a què es podrà aplicar la dita exempció, així com els mètodes de tractament que s'hagen d'emprar.

Les dites normes garantiran que el tractament del residu es farà sense posar en perill la salut de les persones i sense danyar el medi ambient. En el cas de les operacions d'eliminació previstes en l'apartat 1, les dites normes hauran de tindre en compte les millors tècniques disponibles.

3. Les normes previstes en l'apartat anterior s'aprovaran mitjançant una orde del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, una vegada analitzada la proposta per la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, i se n'informarà la Comissió Europea.

Article 29. Comunicació prèvia a l'inici de les activitats de producció i gestió de residus.

1. Sense perjudi del que s'haja disposat en una altra normativa de caràcter sectorial, hauran de presentar una comunicació prèvia a l'inici de les seues activitats davant de l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estiguen ubicades les entitats o empreses que es troben en algun dels supòsits que s'enuncien a continuació:

a) instal·lació, ampliació, modificació substancial o trasllat d'indústries o activitats que produïsquen residus perillosos, o que generen més de 1.000 t/any de residus no perillosos;

b) realització d'activitats que estiguen exemptes d'autorització segons el que establix l'article 28.

2. Així mateix, hauran de presentar una comunicació prèvia a l'inici de les seues activitats davant de l'òrgan competent de la comunitat autònoma on tinguen la seua seu social les entitats o empreses que arrepleguen residus sense una instal·lació associada, les que transporten residus amb caràcter professional i els negociants o agents.

3. La comunicació tindrà el contingut indicat en l'annex VIII, serà vàlida en tot el territori nacional i la comunitat autònoma davant de la qual s'haja presentat l'inscriurà en el seu respectiu registre. Esta informació s'incorporarà al Registre de Producció i Gestió de Residus, previst en l'article 39.

4. Queden exemptes de presentar comunicació aquelles empreses que hagen obtingut autorització per al tractament de residus i que, com a conseqüència de la seua activitat, produïsquen residus. No obstant això, tindran la consideració de productors de residus als altres efectes regulats en esta llei.

Article 30. Restabliment de la legalitat ambiental.

1. A fi d'assegurar el compliment del que preveu esta llei, l'autoritat competent podrà adoptar alguna de les mesures següents:

a) El tancament de l'establiment o la paralització de l'activitat, quan estos no compten amb les autoritzacions, declaracions o registres corresponents.

b) La suspensió temporal de l'activitat, quan no s'ajuste al que declara o a les condicions imposades per l'esmentada autoritat, sempre que d'això es derive un risc greu per al medi ambient o la salut pública, durant el període necessari perquè s'esmenen els defectes que hi puguen haver.

2. Els actes previstos en l'apartat anterior no tindran consideració de sanció i es dictaran i tramitaran d'acord amb el que disposa la normativa autonòmica referent als procediments per al restabliment de la legalitat ambiental, o si és el cas, referent als procediments que regulen la concessió de l'autorització, declaració o registre que s'haja de concedir.

TÍTOL IV

Responsabilitat ampliada del productor del producte

Article 31. Concepte i obligacions.

1. Als efectes d'este article s'entendrà per productor del producte la persona física o jurídica que de forma professional desenrotlle, fabrique, processe, tracte, venga o importe productes segons el que es determine en les normes de desplegament de la responsabilitat ampliada del productor previstes en l'apartat 2.

2. En aplicació de la responsabilitat ampliada i amb la finalitat de promoure la prevenció i de millorar la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus, els productors de productes que amb l'ús es convertixen en residus podran ser obligats a:

a) Dissenyar productes de manera que al llarg de tot el seu cicle de vida se'n reduïska l'impacte ambiental i la generació de residus, tant en la seua fabricació com en el seu ús posterior, i de manera que s'assegure que la valorització i eliminació dels productes que s'han convertit en residus es faça de conformitat amb el que estableix esta llei.

b) Desenrotllar, produir, etiquetar i comercialitzar productes aptes per a usos múltiples, duradors tècnicament i que, després d'haver-se convertit en residus, siga fàcil i clara la seua separació i puguen ser preparats per a la seua reutilització o reciclatge d'una forma adequada i sense riscos; i a una valorització i eliminació compatibles amb el medi ambient.

c) Acceptar la devolució de productes reutilitzables, l'entrega dels residus generats després de l'ús del producte; a assumir la subsegüent gestió dels residus i la responsabilitat financera d'estes activitats, oferir informació a les instal·lacions de preparació per a la reutilització sobre reparació i desballestament, així com informació accessible al públic sobre en quina mesura el producte és reutilitzable i reciclable.

d) Establir sistemes de depòsit que garantisquen la devolució de les quantitats depositades i el retorn del producte perquè es reutilitze o del residu perquè es tracte.

e) Responsabilitzar-se totalment o parcialment de l'organització de la gestió dels residus, i es pot establir que els distribuïdors del dit producte compartisquen esta responsabilitat.

f) Utilitzar materials procedents de residus en la fabricació de productes.

g) Proporcionar informació sobre la posada en el mercat de productes que amb l'ús es convertixen en residus i sobre la gestió d'estos, així com realitzar anàlisis econòmiques o auditories.

h) Informar sobre la repercussió econòmica en el producte del compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada.

3. L'establiment d'estes mesures es durà a terme mitjançant un reial decret aprovat pel Consell de Ministres, tenint en compte la seua viabilitat tècnica i econòmica, el conjunt d'impactes ambientals i sobre la salut humana, i respectant la necessitat de garantir el funcionament correcte del mercat interior.

En el cas específic dels envasos i residus d'envasos per a la implantació d'un sistema de depòsit, devolució i retorn, així com per a la determinació del seu contingut i abast, es valorarà a més, amb caràcter previ, el grau de compliment dels objectius mínims de reutilització i reciclatge establits per les directives europees per a envasos en general, i el compliment d'altres normes de la Unió Europea, així com les expectatives viables de superar-los, i es tindran en compte amb especial consideració les circumstàncies i possibilitats reals de les xicotetes i mitjanes empreses.

4. En la regulació específica de cada flux de residus es podrà imposar l'obligació d'inscripció dels productors de productes en el Registre Integrat Industrial.

5. La responsabilitat ampliada del productor s'aplicarà sense perjudi de la responsabilitat de la gestió de residus establida en l'article 20 d'esta llei i de la legislació en vigor sobre fluxos de residus i productes específics.

Article 32. Gestió de residus en el marc de la responsabilitat ampliada del productor del producte.

1. Es complirà amb les obligacions que s'establisquen en el marc de la responsabilitat ampliada del productor del producte de forma individual o de forma col·lectiva. On s'hagen implantat sistemes públics de gestió, els productors podran complir amb estes obligacions contribuint econòmicament als dits sistemes, de forma proporcional a les quantitats de producte que posen en el mercat i atenent els costos efectius de la seua gestió.

2. Els productors que opten per un sistema individual hauran de presentar una comunicació prèvia a l'inici de les activitats, indicant-ne el funcionament i les mesures que

aplicaran per al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada. Esta comunicació es presentarà davant de l'òrgan competent de la comunitat autònoma on radique la seua seu social i s'inscriurà en el Registre de Producció i Gestió de Residus. El contingut de la comunicació serà el previst en l'annex IX.

3. Els productors que opten per un sistema col·lectiu per a complir les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada constituïran una associació de les previstes en la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, o una altra entitat amb personalitat jurídica pròpia sense ànim de lucre. L'admissió d'un nou productor s'establirà en funció de criteris objectius. El dret de vot de cada partícip es determinarà per mitjà de trams o intervals en funció de la quantitat de productes que este posa en el mercat en relació amb els que hi posa el conjunt dels partícips.

Els sistemes col·lectius hauran de sol·licitar una autorització prèvia a l'inici de la seua activitat. El contingut mínim de la sol·licitud serà el previst en l'annex X i es presentarà davant de l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el sistema tinga previst establir la seua seu social.

Una vegada comprovada la integritat documental de l'expedient, la sol·licitud d'autorització serà remesa a la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus per al seu informe amb caràcter previ a la resolució de la comunitat autònoma. Esta comunitat autònoma concedirà, si és procedent, l'autorització en la qual es fixaran les condicions d'exercici. L'autorització s'inscriurà en el Registre de Producció i Gestió de Residus. Les condicions d'exercici i l'autorització s'hauran d'ajustar als principis prevists en l'article 9 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici. El termini màxim per a la tramitació de l'autorització serà de sis mesos prorrogables, de manera motivada, per raons derivades de la complexitat de l'expedient; la dita pròrroga es podrà fer per una sola vegada, per un temps limitat i abans que haja expirat el termini original. Transcorregut el termini sense que s'haja notificat cap resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

Per a actuar en altres comunitats autònomes, el sistema col·lectiu haurà de sol·licitar autorització als restants òrgans autonòmics competents i aportar la documentació que acredite que disposa d'una autorització. Si estos òrgans no es pronuncien en sentit contrari en un termini de dos mesos, s'entendrà que el sistema col·lectiu complix amb les condicions per a l'exercici de la seua activitat en la comunitat autònoma de què es tracte i podrà iniciar la dita activitat; si consideren necessari establir algun requisit específic ho notificaran a l'interessat i continuaran la tramitació de la sol·licitud de l'autorització. Qualsevol d'estes circumstàncies s'inscriurà en el Registre de Producció i Gestió de Residus.

El contingut i la vigència de l'autorització seran els que establisca la regulació específica. Quan no s'indique el termini de vigència, l'autorització tindrà una duració de cinc anys i es renovarà seguint el que estableix este apartat. L'autorització no podrà transmetre's a tercers.

Durant la vigència de les autoritzacions, la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus podrà realitzar el seguiment del compliment de les autoritzacions i de les condicions d'exercici.

4. El sistema col·lectiu de responsabilitat ampliada podrà complir les seues obligacions per si mateix o podrà constituir o contractar una entitat administradora que haurà de tindre personalitat jurídica pròpia i diferenciada de la del sistema col·lectiu i que actuarà sota la direcció d'este.

En el compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor, el sistema col·lectiu i, si és el cas, l'entitat administradora respectaran els principis de publicitat, concurrència i igualtat a fi de garantir la lliure competència, així com els principis de protecció de la salut humana, dels consumidors, del medi ambient i de jerarquia de residus.

5. Els sistemes individuals i col·lectius estaran obligats a:

a) Complir amb allò que establixen les seues normes específiques, així com la resta de les normes que els resulten aplicables amb caràcter general.

b) Organitzar l'arreglega en tot el territori estatal de tots els residus generats pels productes que han posat en el mercat. Per a això podran acollir-se a una entitat o empresa

pública d'arreglega i podran celebrar acords amb altres sistemes de responsabilitat ampliada per a coordinar l'organització de la gestió.

c) Subministrar anualment a les comunitats autònomes la informació que reglamentàriament s'establisca relativa als residus gestionats, la relació de les entitats o empreses, o, si és el cas, de les entitats locals, que realitzen la gestió dels residus, així com un informe dels pagaments efectuats a estes entitats o empreses en relació amb estes activitats.

d) Subscriure les fiances, assegurances o garanties financeres que s'establisquen en cada cas en els reials decrets que regulen la responsabilitat ampliada del productor en cada flux de residus.

e) Celebrar acords amb les administracions quan estes intervinguen en l'organització de la gestió dels residus.

f) Celebrar acords o contractes amb els gestors de residus o, si és el cas, amb altres agents econòmics.

g) En el cas en què es faça repercutir una quantitat en el preu dels productes, destinada a cobrir el compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor, la dita quantitat no podrà superar el cost d'estes obligacions.

h) Les aportacions dels productors al sistema col·lectiu, quan s'establisquen, hauran de cobrir en tot cas les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor.

i) Els sistemes col·lectius hauran de comunicar amb antelació a tots els integrants del sistema i a la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus la previsió de modificació dels costos de la gestió dels residus.

j) Els sistemes col·lectius hauran de presentar cada any a la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus els seus comptes anuals auditats externament i aprovats; s'hi reflectiran les aportacions dels productors al sistema col·lectiu i la justificació del seu destí al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor; així mateix, presentaran el seu pressupost per a l'any següent. La Comissió podrà sol·licitar la informació complementària que estime necessària.

k) Salvaguardar la confidencialitat de la informació que els membres del sistema hagen aportat per al funcionament del sistema col·lectiu i que puga resultar rellevant per a la seua activitat productiva o comercial.

6. Els distribuïdors de productes i altres agents econòmics compliran amb les obligacions que establisca la normativa de cada flux de residus derivat dels seus productes.

TÍTOL V

Sòls contaminats

Article 33. *Activitats potencialment contaminants.*

1. El Govern aprovarà i publicarà una llista d'activitats potencialment contaminants de sòls.

2. Els titulars d'estes activitats hauran de remetre periòdicament a la comunitat autònoma corresponent els informes en què figuren la informació que puga servir de base per a la declaració de sòls contaminats.

Els propietaris de les finques on s'haja realitzat alguna de les activitats potencialment contaminants estaran obligats, amb motiu de la seua transmissió, a declarar-ho en escriptura pública. Este fet serà objecte de nota marginal en el Registre de la Propietat.

Article 34. *Declaració de sòls contaminats.*

1. Les comunitats autònomes declararan i delimitaran els sòls contaminats, a causa de la presència de components de caràcter perillós procedents de les activitats humanes, avaluant els riscos per a la salut humana o el medi ambient, d'acord amb els criteris i

estàndards que, establits en funció de la naturalesa dels sòls i dels seus usos, determine el Govern, prèvia consulta a les comunitats autònomes.

2. La declaració de sòl contaminat inclourà, almenys, la informació que conté en l'apartat 1 de l'annex XI.

3. La declaració d'un sòl com a contaminat obligarà a realitzar les actuacions necessàries per a procedir a la seua neteja i recuperació, en la forma i terminis en què determinen les respectives comunitats autònomes i serà objecte d'una nota marginal en el Registre de la Propietat, a iniciativa de la respectiva comunitat autònoma en els termes que reglamentàriament determine el Govern. Esta nota marginal es cancel·larà quan la comunitat autònoma corresponent declare que el sòl ha deixat de tindre esta consideració.

4. La declaració d'un sòl com a contaminat pot comportar la suspensió de l'executivitat dels drets d'edificació i altres aprofitaments del sòl si resulten incompatibles amb les mesures de neteja i recuperació del terreny que s'establisquen, fins que estes es duguen a terme o es declare el sòl com a no contaminat.

Article 35. *Inventaris de sòls contaminats.*

1. Les comunitats autònomes elaboraran un inventari amb els sòls declarats com a contaminats. Estos inventaris contindran, almenys, la informació que es recull en l'annex XI i es remetran al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí en el termini d'un any des de la data d'entrada en vigor d'esta llei; anualment s'hi remetrà la informació actualitzada.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí elaborarà l'inventari estatal de sòls contaminats a partir de la informació remesa per les comunitats autònomes.

3. Les comunitats autònomes elaboraran una llista de prioritats d'actuació en matèria de descontaminació de sòls en funció del risc que represente la contaminació per a la salut humana i el medi ambient.

4. Les comunitats autònomes declararan que un sòl ha deixat d'estar contaminat després de la comprovació que s'han realitzat de forma adequada les operacions de descontaminació i recuperació d'este i inclouran esta declaració en l'inventari.

Article 36. *Subjectes responsables de la descontaminació i recuperació de sòls contaminats.*

1. Estaran obligats a realitzar les operacions de descontaminació i recuperació regulades en l'article anterior, previ requeriment de les comunitats autònomes, els causants de la contaminació, que, quan siguen diversos, respondran d'estes obligacions de forma solidària i, subsidiàriament, per este orde, els propietaris dels sòls contaminats i els posseïdors d'estos.

En els supòsits de béns de domini públic en règim de concessió, respondran subsidiàriament en defecte del causant o causants de la contaminació, per este orde, el posseïdor i el propietari.

Les obligacions previstes en este apartat s'entenen sense perjuí del que establixen els articles 54 i 55.

2. Els responsables subsidiaris podran fer repercutir sobre el causant o causants de la contaminació el cost de les actuacions que hagen dut a terme en la recuperació d'un sòl declarat contaminat.

La recuperació dels costos de descontaminació no es podrà exigir per damunt dels nivells de contaminació associats a l'ús del sòl en el moment en què el causant va produir la contaminació.

3. Seran responsables solidaris o subsidiaris, de les obligacions pecuniàries que resulten d'esta llei, els subjectes que s'arrepleguen en l'article 13 de la Llei 26/2007, de 24 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, en els termes que el dit article establix.

4. Si les operacions de descontaminació i recuperació de sòls contaminats es feren amb finançament públic, només es podran rebre ajudes previ compromís que les possibles plusvàlues que adquirisquen els sòls revertiran, en la quantia subvencionada, en favor de l'Administració pública que haja finançat les esmentades ajudes.

Article 37. *Reparació en via convencional de sòls contaminats.*

Les actuacions per a netejar i recuperar els sòls declarats com a contaminats es podran dur a terme per mitjà d'acords subscrits entre els obligats a realitzar les dites operacions i autoritzats per les comunitats autònomes, per mitjà de convenis de col·laboració entre aquells i les administracions públiques competents, o, si és el cas, per mitjà dels contractes previstos en la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic. En tot cas, els costos de neteja i recuperació dels sòls contaminats aniran a càrrec de l'obligat, en cada cas, a realitzar les dites operacions.

Els convenis de col·laboració podran concretar incentius econòmics que puguen servir d'ajuda per a finançar els costos de neteja i recuperació de sòls contaminats.

L'establiment d'incentius econòmics per a ajudar a finançar els costos de neteja i recuperació s'haurà de realitzar de conformitat amb el que estableix el punt 4 de l'article 36. Els convenis de col·laboració que se subscriguen amb l'administració, en especial quan l'administració siga corresponsable de la contaminació del sòl, inclouran criteris clars sobre estos incentius.

Article 38. *Recuperació voluntària de sòls.*

La descontaminació del sòl per a qualsevol ús previst d'este es podrà dur a terme, sense que el sòl es declare contaminat prèviament, per mitjà d'un projecte de recuperació voluntària aprovat per l'òrgan competent de la comunitat autònoma. Després de l'execució del projecte s'acreditarà que la descontaminació s'ha fet en els termes que preveu el projecte. L'Administració competent durà un registre administratiu de les descontaminacions que es produïsquen per via voluntària.

TÍTOL VI

Informació sobre residus

Article 39. *Registre de Producció i Gestió de Residus.*

1. Les comunicacions i autoritzacions que deriven d'esta llei i les normes que la despleguen seran inscrites per les comunitats autònomes en els seus respectius registres. Esta informació s'incorporarà al Registre de Producció i Gestió de Residus que serà compartit i únic en tot el territori nacional. Als efectes d'esta llei, les empreses la comunicació o l'autorització de les quals estiga inscrita en el Registre tindran la consideració d'entitats o empreses registrades.

El Registre de Producció i Gestió de Residus es desenrotllarà reglamentàriament prèvia consulta a les comunitats autònomes i serà públic en els termes que s'establisquen.

2. Quan siga possible la informació registrada per un òrgan competent serà utilitzada per una altra administració pública en els seus registres a fi de reduir les càrregues administratives.

Article 40. *Arxiu cronològic.*

Les persones físiques o jurídiques registrades disposaran d'un arxiu físic o telemàtic on s'arregleue per orde cronològic la quantitat, naturalesa, origen, destí i mètode de tractament dels residus; quan siga procedent s'hi inscriurà també el mitjà de transport i la freqüència d'arregleua.

En l'arxiu cronològic s'incorporarà la informació continguda en l'acreditació documental de les operacions de producció i gestió de residus.

Es guardarà la informació arxivada durant, almenys, tres anys.

Article 41. Obligacions d'informació.

1. Les persones físiques o jurídiques que hagen obtingut una autorització enviaran anualment a les comunitats autònomes i, en el cas dels residus de competència municipal, enviaran, a més, a les entitats locals competents una memòria resum de la informació continguda en l'arxiu cronològic amb el contingut que figura en l'annex XII. Aquelles que hagen realitzat una comunicació de les previstes en esta llei, mantindran l'arxiu cronològic a disposició de les autoritats competents als efectes d'inspecció i control.

Les comunitats autònomes, amb la col·laboració de les entitats locals, mantindran actualitzada la informació sobre la gestió dels residus en el seu àmbit competencial. La dita informació ha d'incloure les infraestructures disponibles i, en cada una d'estes, la quantificació i caracterització dels residus entrants i ixents, els destins concrets de valorització o eliminació dels residus ixents.

2. Les comunitats autònomes intercanviaran entre si i remetran al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí les informacions necessàries per a complir amb les obligacions que estableixen en la legislació nacional, comunitària i internacional. També informaran dels plans de gestió de residus i dels programes de prevenció de residus previstos en els articles 14 i 15 una vegada adoptats, així com de qualsevol revisió substancial d'estos. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí informará la Comissió Europea dels programes nacionals de prevenció de residus i dels plans nacionals de gestió de residus una vegada adoptats, i de qualsevol revisió substancial dels plans i programes.

3. En matèria de sòls contaminats, les comunitats autònomes remetran les dades necessàries per a complir amb les obligacions recollides que reglamentàriament determine el Govern. Així mateix, informaran el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí de les dades necessàries per a complir amb les obligacions d'informació a nivell nacional, comunitari i internacional en matèria de contaminació de sòls. La dita informació continuarà, com a mínim, les dades arreglades en l'annex XI, apartat 2.

4. Cada tres anys, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí remetrà a la Comissió Europea informació sobre l'aplicació de la Directiva 2008/98/CE, de 19 de novembre de 2008, en forma d'un informe sectorial en versió electrònica. Este informe continuarà també informació sobre la gestió de l'oli usat i sobre els progressos realitzats en l'aplicació dels programes de prevenció de residus, i, si és procedent, informació sobre mesures, com preveu el títol IV sobre responsabilitat ampliada del productor del producte.

5. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí remetrà a la Comissió Europea tota la informació que pertoque en aplicació d'esta llei i de la Directiva marc de residus.

TÍTOL VII

Responsabilitat, vigilància, inspecció, control i règim sancionador

CAPÍTOL I

Responsabilitat, vigilància, inspecció i control

Article 42. Abast de la responsabilitat en matèria de residus.

Els residus tindran sempre un responsable del compliment de les obligacions que deriven de la seua producció i gestió, qualitat que correspon al productor o a un altre posseïdor inicial o al gestor de residus, en els termes que preveuen esta llei i les normes que la despleguen. Estos subjectes podran exercir accions de repetició quan els costos en què hagen incorregut deriven dels incompliments legals o contractuals d'altres persones físiques o jurídiques.

Article 43. Competències i mitjans de vigilància, inspecció i control.

1. Les funcions de vigilància, inspecció i control del correcte compliment del que preveuen esta llei i les normes que la despleguen seran exercides per les autoritats administratives en el seu corresponent àmbit competencial en matèria de residus i de seguretat ciutadana. Les funcions d'inspecció hauran de ser dutes a terme per mitjà dels cossos d'inspecció degudament reconeguts d'acord amb les normes que se'ls apliquen.

2. Les autoritats competents es dotaran dels mitjans humans i materials suficients per a complir les obligacions de vigilància, inspecció i control que deriven del règim d'autoritzacions, comunicacions i inspeccions previst en esta norma.

3. Les funcions de vigilància, inspecció i control podran ser dutes a terme amb el suport d'entitats col·laboradores degudament reconegudes d'acord amb les normes que se'ls apliquen.

Article 44. Inspecció.

1. Les entitats i empreses que duguen a terme operacions de tractament de residus, les que arrepleguen o transporten residus amb caràcter professional, els agents i negociants i els establiments i empreses que produïsquen residus estaran subjectes a les inspeccions periòdiques que les autoritats competents estimen adequades.

Així mateix, els sistemes d'aplicació de la responsabilitat ampliada del productor del producte estaran subjectes a les inspeccions periòdiques adequades efectuades per les autoritats competents en el territori en què hagen desenrotllat la seua activitat.

L'òrgan competent podrà comprovar en qualsevol moment que es complixen els requisits per al manteniment de les autoritzacions atorgades i per a continuar l'activitat prevista en les comunicacions segons el que preveu esta llei; en el cas que no fóra així es podrà suspendre l'autorització o paraitzar provisionalment l'activitat prevista en la comunicació i es proposaran les mesures que calga adoptar o, si és el cas, es podrà revocar l'autorització o paraitzar definitivament l'activitat.

El cost de les inspeccions prèvies a la concessió d'autoritzacions podrà ser imputat als qui les sol·liciten, d'acord amb la corresponent taxa.

2. Els titulars de les entitats i empreses mencionades en l'apartat 1 estaran obligats a prestar tota la col·laboració a les autoritats competents, inclosa la posada a disposició de l'arxiu cronològic a què es referix l'article 40, degudament actualitzat, a fi de permetre'ls realitzar els exàmens, controls, presa de mostres, arreplega d'informació, comprovació de la documentació i qualsevol altra operació per al compliment de la seua missió.

3. Les inspeccions de les operacions d'arreplega i transport cobriran l'origen, la naturalesa, la quantitat i el destí dels residus arreplegats i transportats.

4. Les autoritats competents podran prendre en consideració els registres efectuats d'acord amb el sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), o altres equivalents, especialment pel que fa a la freqüència i intensitat de les inspeccions.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

Article 45. Subjectes responsables de les infraccions.

1. Podran ser sancionades pels fets constitutius de les infraccions administratives recollides en este capítol les persones físiques o jurídiques que els cometen, d'acord amb el que estableix esta llei i sense perjudi, si és el cas, de les corresponents responsabilitats civils, penals i mediambientals.

2. Quan el compliment del que estableix esta llei corresponga a diverses persones conjuntament, respondran de forma solidària de les sancions pecuniàries, de conformitat amb el que disposa l'article 130.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

3. La responsabilitat serà solidària, en tot cas, en els supòsits següents:
  - a) Quan el productor, el posseïdor inicial o el gestor de residus els entregue a persona física o jurídica diferent de les assenyalades en esta llei.
  - b) Quan siguen diversos els responsables i no siga possible determinar el grau de participació de cada un d'estos en la realització de la infracció.
4. Quan els danys causats al medi ambient es produïsquen per acumulació d'activitats degudes a diferents persones, l'administració competent podrà imputar individualment esta responsabilitat i els seus efectes econòmics.

Article 46. *Infraccions.*

1. Les accions o omissions que contravinguen esta llei tindran el caràcter d'infraccions administratives, sense perjudi de les que puguen establir les comunitats autònomes com a desplegament d'esta. Estes infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. En tot cas, als efectes d'esta llei, es consideraran infraccions molt greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en esta llei sense la preceptiva comunicació o autorització, o amb esta caducada o suspesa, així com l'incompliment de les obligacions imposades en les autoritzacions o de la informació incorporada en la comunicació, sempre que haja suposat perill greu o dany a la salut de les persones, s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o quan l'activitat tinga lloc en espais protegits.

b) L'actuació en forma contrària al que establixen esta llei i les normes que la despleguen, sempre que haja representat un perill greu o dany a la salut de les persones, s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o quan l'activitat tinga lloc en espais protegits.

c) L'abandó, abocament o eliminació incontrolats de residus perillosos.

d) L'abandó, abocament o eliminació incontrolats de qualsevol altre tipus de residus, sempre que s'haja posat en perill greu la salut de les persones o s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

e) L'incompliment de les obligacions derivades de les mesures provisionals previstes en l'article 53.

f) L'ocultació o l'alteració intencionades de dades aportades als expedients administratius per a l'obtenció d'autoritzacions, permisos o llicències, o de dades contingudes en les comunicacions relacionades amb l'exercici de les activitats regulades en esta llei.

g) L'elaboració, importació o adquisició intracomunitària de productes amb substàncies o preparats prohibits per la perillositat dels residus que generen.

h) La no realització de les operacions de neteja i recuperació quan un sòl haja sigut declarat contaminat, després del corresponent requeriment de la comunitat autònoma o l'incompliment, si és el cas, de les obligacions derivades d'acords voluntaris o convenis de col·laboració per a la reparació en via convencional dels sòls contaminats.

i) La mescla de les diferents categories de residus perillosos entre si o d'estos amb els que no tinguen tal consideració, sempre que com a conseqüència d'això s'haja posat en perill greu la salut de les persones o s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

j) L'entrada en el territori nacional de residus perillosos procedents d'un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un país tercer, així com l'eixida de residus perillosos cap als esmentats llocs, sense obtindre els permisos i les autoritzacions exigits per la legislació comunitària o els tractats o convenis internacionals dels quals Espanya siga part, o sense complir l'obligació que establix l'article 26.5 d'esta llei.

k) L'entrega, venda o cessió de residus perillosos a persones físiques o jurídiques diferents de les assenyalades en esta llei, així com l'acceptació d'estos en condicions diferents de les que apareguen en les corresponents autoritzacions i comunicacions, o en les normes establides en esta llei.

l) L'elaboració, la posada en el mercat o la utilització de productes o envasos en l'àmbit de la responsabilitat ampliada del productor del producte incomplint les obligacions que deriven d'esta llei i de les normes que la despleguen i de les condicions imposades en l'autorització, quan com a conseqüència d'això es pertorbe greument la salut i higiene públiques, la protecció del medi ambient o la seguretat dels consumidors.

3. Als efectes d'esta llei es consideraran infraccions greus:

a) L'exercici d'una activitat descrita en esta llei sense la preceptiva comunicació o autorització, o amb esta caducada o suspesa, així com l'incompliment de les obligacions imposades en les autoritzacions o de la informació incorporada en la comunicació, sense que haja representat un perill greu o un dany a la salut de les persones o s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

b) L'actuació en forma contrària al que estableixen esta llei i les normes que la despleguen, sempre que no haja suposat un perill greu o un dany a la salut de les persones o que no s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

c) L'abandó, abocament o eliminació incontrolats de qualsevol tipus de residus no perillosos sense que s'haja posat en perill greu la salut de les persones o s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

d) L'incompliment de l'obligació de proporcionar documentació, l'ocultació o falsejament de dades exigides per la normativa aplicable o per les estipulacions contingudes en l'autorització, així com l'incompliment de l'obligació de custòdia i manteniment de la dita documentació.

e) La falta de constitució de fiances o garanties, o de la seua renovació, quan siguen obligatòries.

f) L'incompliment de les obligacions derivades dels convenis i acords que s'establisquen en matèria de responsabilitat ampliada del productor del producte, en relació amb la producció i gestió de residus i en l'àmbit de sòls contaminats.

g) L'entrada en el territori nacional de residus procedents d'un altre Estat membre de la Unió Europea o d'un país tercer, així com l'eixida de residus cap als esmentats llocs sense obtindre els permisos i autoritzacions exigits per la legislació comunitària o els tractats o convenis internacionals dels quals Espanya siga part, o sense complir l'obligació que estableix l'article 26.5 d'esta llei.

h) En el cas de trasllat intracomunitari i d'importacions de residus des de països tercers, l'incompliment de l'obligació d'emissió del certificat de valorització o eliminació intermèdia o definitiva dels residus, en el termini màxim i en els termes establits en els articles 15 i 16 del Reglament 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006.

i) L'obstrucció a l'activitat de vigilància, inspecció i control de les administracions públiques, així com l'incompliment de les obligacions de col·laboració previstes en l'article 44.2.

j) La falta d'etiquetatge, l'etiquetatge incorrecte o parcial dels envasos que continguen residus perillosos.

k) La mescla de les diferents categories de residus perillosos entre si o d'estos amb els que no tinguen tal consideració, sempre que com a conseqüència d'això no s'haja posat en perill greu la salut de les persones o s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

l) L'entrega, venda o cessió de residus no perillosos a persones físiques o jurídiques diferents de les assenyalades en esta llei, així com l'acceptació d'estos en condicions diferents de les que apareguen en les corresponents autoritzacions o en les normes establides en esta llei.

m) L'elaboració, la posada en el mercat o la utilització de productes o envasos en l'àmbit de la responsabilitat ampliada del productor del producte incomplint les obligacions que deriven d'esta llei i de les normes que la despleguen i de les condicions imposades en l'autorització, sempre que no es pertorben greument la salut i la higiene públiques, la protecció del medi ambient o la seguretat dels consumidors.

n) La no elaboració dels estudis de minimització de residus o dels plans empresarials de prevenció previstos en les normes de residus, així com no atendre els requeriments efectuats per les comunitats autònomes perquè siguen modificats o completats amb caràcter previ a la seua aprovació.

o) La comissió d'alguna de les infraccions indicades en l'apartat 2 d'infraccions molt greus quan, per la seua escassa quantia o entitat, no meresquen esta qualificació.

4. Als efectes d'esta llei es consideraran infraccions lleus:

a) El retard en el subministrament de la documentació que s'haja de proporcionar a l'Administració d'acord amb el que estableixen la normativa aplicable, les estipulacions contingudes en les autoritzacions o que, si és el cas, haja d'acompanyar la comunicació.

b) La comissió d'alguna de les infraccions indicades en els apartats anteriors quan, per la seua escassa quantia o entitat, no meresquen la qualificació de molt greus o greus.

c) Qualsevol infracció del que estableixen esta llei i les normes que la despleguen, les estipulacions contingudes en les autoritzacions o el contingut de la comunicació, quan no estiga tipificada com a molt greu o greu.

Article 47. Sancions.

1. Les infraccions tipificades en l'article 46 donaran lloc a la imposició de totes o algunes de les sancions següents:

a) En el cas d'infraccions molt greus:

1r. Multa des de 45.001 euros fins a 1.750.000 euros, excepte si es tracta de residus perillosos, i en este cas la multa podrà ser des de 300.001 euros fins a 1.750.000 euros.

2n. Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats previstes en esta llei per un període de temps no inferior a un any ni superior a deu.

3r. En els supòsits d'infraccions tipificades en les lletres a), b), e), f), i) i k) de l'article 46.2, clausura temporal o definitiva, total o parcial, de les instal·lacions o aparells, per un termini màxim de 5 anys, salvaguardant-se en estos casos els drets dels treballadors d'acord amb el que preveu la legislació laboral.

4t. En els supòsits d'infraccions tipificades en les lletres a), b), e), f), g), i) i k) de l'article 46.2, revocació de l'autorització o suspensió d'esta per un temps no inferior a un any ni superior a deu.

b) En el cas d'infraccions greus:

1r. Multa des de 901 euros fins a 45.000 euros, excepte si es tracta de residus perillosos, i en este cas la multa serà des de 9.001 euros fins a 300.000 euros.

2n. Inhabilitació per a l'exercici de qualsevol de les activitats previstes en esta llei per un període de temps inferior a un any.

3r. En els supòsits d'infraccions tipificades en les lletres a), b), e), g), i), j), k) i l) de l'article 46.3, revocació de l'autorització o suspensió d'esta per un temps de fins a un any.

c) Les infraccions lleus se sancionaran amb una multa de fins a 900 euros. Si es tracta de residus perillosos esta serà de fins a 9.000 euros.

2. En els supòsits de les infraccions regulades en els apartats 46.2.l) i 46.3.m), l'òrgan que exercisca la potestat sancionadora podrà acordar també, com a sanció accessòria, el decomís de les mercaderies, i en este cas en determinarà el destí final.

Article 48. Graduació de les sancions.

Les administracions públiques hauran de guardar la deguda adequació entre la sanció i el fet constitutiu de la infracció, i es considerarà especialment la seua repercussió, la seua transcendència pel que fa a la salut i seguretat de les persones i del medi ambient o béns protegits per esta llei, les circumstàncies del responsable, el seu grau d'intencionalitat,

participació i benefici obtingut, la reincidència, per cometre en el terme d'un any més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així haja sigut declarat per resolució ferma, així com la irreversibilitat dels danys o deterioraments produïts.

Article 49. *Potestat sancionadora.*

1. Les administracions públiques exerciran la potestat sancionadora en matèria de residus d'acord amb la distribució de competències que estableix l'article 12.

2. En els casos en què la potestat sancionadora corresponga a l'Administració General de l'Estat, serà exercida per:

- a) El director general de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí en els supòsits d'infraccions lleus.
- b) El ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí en els supòsits d'infraccions greus.
- c) El Consell de Ministres, en els supòsits d'infraccions molt greus.

En estos casos, la iniciació dels corresponents procediments sancionadors serà competència del director general de Qualitat i Avaluació Ambiental.

3. En el supòsit d'abandó, abocament o eliminació incontrolats de residus, així com de la seua entrega sense complir les condicions previstes en les ordenances locals, la potestat sancionadora correspondrà als titulars de les entitats locals.

Article 50. *Procediment.*

Les sancions corresponents s'imposaran per resolució motivada de l'autoritat competent, prèvia instrucció del corresponent expedient i d'acord amb el que preveuen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i les normes que la despleguen.

Article 51. *Prescripció de les infraccions i sancions.*

1. Les infraccions lleus prescriuran al cap d'un any; les greus, als tres anys, i les molt greus, als cinc anys.

2. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés.

3. En els supòsits d'infraccions continuades, el termini de prescripció començarà a comptar des del moment de la finalització de l'activitat o des de l'últim acte amb el qual la infracció es consumeix. En el cas que els fets o activitats constitutius d'infracció siguen desconeguts per no tindre signes externs, el dit termini es computarà des que estos es manifesten.

4. La iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador interromprà la prescripció, i es reprendrà el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

5. Les sancions imposades per cometre infraccions lleus prescriuran al cap d'un any; les imposades per faltes greus, als tres anys, i les imposades per faltes molt greus, als cinc anys.

6. El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

7. La iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució interromprà la prescripció, i tornarà a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 52. *Concurrència de sancions.*

1. No es podran sancionar els fets que hagen sigut sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecie identitat de subjecte, fet i fonament.

2. Quan el suposat fet infractor pugua ser constitutiu de delictes o falta, es traslladarà la part de culpa que li corresponga al Ministeri Fiscal, i se suspendrà la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no haja dictat una resolució ferma que pose fi al procediment o tinga lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o el Ministeri Fiscal torne l'expedient. Si no s'ha apreciat l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent continuarà l'expedient sancionador. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vincularan l'òrgan administratiu.

3. Quan un sol fet constituïska dos o més infraccions d'acord amb esta llei, i amb altres lleis que li siguen d'aplicació, s'imposarà al subjecte infractor la sanció de més gravetat.

Article 53. *Mesures de caràcter provisional.*

1. Iniciat el procediment sancionador, el titular de l'òrgan competent per a resoldre'l, per iniciativa pròpia o a proposta de l'instructor, podrà adoptar en qualsevol moment, mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que estime necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugua recaure i evitar el manteniment dels riscos o danys per a la salut humana i el medi ambient. Les dites mesures hauran de ser proporcionades a la naturalesa i gravetat de les presumptes infraccions, i podran consistir en:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedisquen la continuïtat en la producció del dany.
- b) Precintat d'aparells, equips o vehicles.
- c) Clausura temporal, parcial o total de l'establiment.
- d) Suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat per l'empresa.

2. Amb la mateixa finalitat, l'òrgan competent, en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, podrà adoptar les mesures provisionals imprescindibles amb anterioritat a la iniciació del procediment, amb els límits i les condicions establits en l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i la resta de normativa aplicable, sense que puguen en cap cas sobrepassar el termini de quinze dies. Estes mesures podran incloure la suspensió de l'autorització i la prohibició de l'exercici de les activitats comunicades quan l'autoritat competent comprove que una empresa no complix amb els requisits establits en l'autorització concedida o en la comunicació presentada.

3. No es podrà adoptar cap mesura provisional sense el tràmit d'audiència prèvia als interessats, llevat que concórreguen raons d'urgència que aconsellen la seua adopció immediata, basades en la producció d'un dany greu per a la salut humana o el medi ambient, o que es tracte de l'exercici d'una activitat regulada en esta llei sense la preceptiva autorització o amb esta caducada o suspesa, i en este cas la mesura provisional imposada haurà de ser revisada o ratificada després de l'audiència als interessats.

En el tràmit d'audiència previst en este apartat es donarà als interessats un termini màxim de quinze dies perquè puguen aportar les al·legacions, els documents o les informacions que estimen convenients.

4. Les mesures provisionals descrites en este article seran independents de les resolucions que sobre la sol·licitud d'adopció de mesures provisionals puguen adoptar els jutges i tribunals degudes a l'exercici d'accions de responsabilitat per persones legitimades.

Article 54. *Reparació del dany i indemnització.*

1. Sense perjudi de la sanció que es poguera imposar, l'infractor quedarà obligat a la reposició de la situació alterada per este al seu estat originari, així com a la indemnització dels danys i perjudis causats, que podran ser determinats per l'òrgan competent, i, en este cas, hauran de comunicar-se a l'infractor per a la seua satisfacció en el termini que a este efecte es determine.

2. En els casos de danys mediambientals, l'infractor estarà obligat a la reparació en els termes de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental. La

metodologia de reparació prevista en esta llei 26/2007, de 23 d'octubre, podrà aplicar-se també en els altres supòsits de reparació de danys en els termes que preveu la seua disposició addicional novena.

Article 55. Multes coercitives i execució subsidiària.

1. Si els infractors no procedixen a la restauració o indemnització, d'acord amb el que estableix l'article 54, i una vegada transcorregut el termini assenyalat en el requeriment corresponent, l'administració instructora podrà acordar la imposició de multes coercitives o l'execució subsidiària. La quantia de cada una de les multes coercitives no superarà, si pertoca, un terç de la multa fixada per infracció comesa.

Així mateix, en estos casos i en el cas que no es realitzen les operacions de neteja i recuperació de sòls contaminats, es podrà executar subsidiàriament per compte de l'infractor i a costa seua.

2. La imposició de multes coercitives exigirà que en el requeriment s'indique el termini que es disposa per al compliment de l'obligació i la quantia de la multa que pot ser imposada. En tot cas, el termini haurà de ser suficient per a complir l'obligació. En cas que, una vegada imposada la multa coercitiva, es mantinga l'incompliment que l'ha motivada, es podrà reiterar per lapses de temps que siguen suficients per a complir el que s'ordena. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que es puguen imposar en concepte de sanció.

3. L'execució forçosa de resolucions que obliguen a realitzar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys mediambientals s'aplicarà pel que fa a les regulades per l'article 47 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre.

Article 56. Publicitat.

Els òrgans que exercisquen la potestat sancionadora podran acordar, quan consideren que hi ha raons d'interés públic i a través del procediment que reglamentàriament determinen, la publicació, en el diari oficial corresponent i a través dels mitjans de comunicació social que consideren oportuns, de les sancions imposades per haver comés infraccions greus i molt greus, així com dels noms i cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, una vegada que les dites sancions hagen adquirit el caràcter de fermes.

Disposició addicional primera. Declaració d'utilitat pública i interés social.

Es declara d'utilitat pública i interés social, als efectes de la legislació d'expropiació forçosa, l'establiment o ampliació d'instal·lacions d'emmagatzematge, valorització i eliminació de residus.

Disposició addicional segona. Substitució de les bosses d'un sol ús.

1. Les administracions públiques adoptaran les mesures necessàries per a promoure els sistemes més sostenibles de prevenció, reducció i gestió dels residus de bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable i les seues alternatives, incloses les accions corresponents a la condició de l'Administració com a consumidor, a través de les compres públiques.

2. La biodegradació s'entendrà d'acord amb la Norma Europea EN 13432:2000 «Envasos i embalatges. Requisits dels envasos i embalatges valoritzables per mitjà de compostatge i biodegradació. Programa d'assaig i criteris d'avaluació per a l'acceptació final de l'envàs o embalatge», o altres equivalents.

3. S'estableix el següent calendari de substitució de bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable, prenent com a referència l'estimació de les posades en el mercat en 2007:

- a) Abans de 2013, substitució del 60% de les bosses;
- b) abans de 2015, substitució del 70% de les bosses;

- c) abans de 2016, substitució del 80% de les bosses;
- d) en 2018, substitució de la totalitat d'estes bosses, a excepció de les que s'usen per a contindre peixos, carns o altres aliments peribles, per a les quals s'establix una moratòria que serà revisada a la vista de les alternatives disponibles. La posada en el mercat d'estes bosses després de la data mencionada serà sancionada en els termes que preveu l'article 47.1.b).

A partir de l'1 de gener de 2015, les bosses que es distribuïsquen inclouran un missatge al·lusiú als efectes que provoquen en el medi ambient. El contingut i el format dels dits missatges es determinaran mitjançant una orde del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. En cas d'incompliment d'esta previsió seran aplicables les sancions previstes en l'article 47.1.c).

4. Es crearà un grup de treball especialitzat, en el si de la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, per a l'estudi de les propostes sobre la prevenció i gestió dels residus de les bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable.

5. Quan els envasos mencionats en esta disposició passen a ser residus d'envasos, els seus posseïdors hauran d'entregar-los d'acord amb els sistemes establits en cada cas.

6. Abans del 30 de juny de 2016, el Govern elaborarà un informe que avaluarà el grau de consecució dels objectius del calendari de substitució i la conveniència d'implantar mesures fiscals sobre el consum de les bosses comercials d'un sol ús de plàstic no biodegradable.

Disposició adicional tercera. *Residus de les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.*

1. L'Administració General de l'Estat establirà mesures per a finançar el cost adicional que implica la valorització dels residus generats a les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla que no hagen pogut valorar-se *in situ* i que siguen transportats per mar a la Península o a una altra illa. Estes mesures financeres s'hauran d'acompanyar de programes o mesures específiques de prevenció i gestió de residus que contribuïsquen a minimitzar les quantitats objecte de transport.

2. Les mesures anteriors no arribaran al trasllat a la Península d'aquells fluxos de residus als quals els siguen aplicables les obligacions que deriven de la responsabilitat ampliada del productor.

Disposició adicional quarta. *Aplicació de les lleis reguladores de la Defensa Nacional.*

El que establix esta llei s'entén sense perjudi de les previsions arrellegades en la normativa de la Defensa Nacional.

Disposició adicional quinta. *Normes sobre protecció de la salut i prevenció de riscos laborals.*

L'aplicació d'esta llei es farà sense perjudi de les disposicions relatives a la protecció de la salut i a la prevenció de riscos laborals.

Disposició adicional sexta. *Control d'activitats de gestió de residus rellevants per a la seguretat ciutadana.*

1. El Ministeri de l'Interior i el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí determinaran de forma conjunta, mitjançant una orde ministerial, les activitats de gestió de residus que són rellevants per a la seguretat ciutadana, als efectes previstos en l'article 12 de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de Protecció de la Seguretat Ciutadana.

2. Reglamentàriament es determinarà la informació complementària sobre estes activitats que, si és el cas, s'haurà d'incloure en el Registre de Producció i Gestió de Residus i en l'arxiu cronològic, establits en els articles 39 i 40.

La informació continguda en el Registre de Producció i Gestió i en els arxius cronològics romandrà a disposició de les autoritats competents als efectes d'inspecció i control.

Disposició addicional setèima. *Coordinació de garanties financeres.*

Els subjectes obligats a subscriure garanties financeres d'acord amb esta llei, que estiguen així mateix obligats a subscriure garanties d'acord amb altres normes amb una cobertura totalment o parcialment coincident, podran subscriure estes en un únic instrument sempre que es garantisca la cobertura de tots els aspectes que s'hi han d'incloure.

Les garanties financeres previstes en esta llei que cobrisquen la restauració ambiental, pel que fa a este aspecte, es calcularan d'acord amb les previsions de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, i el Reial Decret 2090/2008, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament parcial de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre.

Disposició addicional octava. *Adequació de la normativa a esta llei.*

En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'esta llei s'adaptaran a les previsions que conté les disposicions de desplegament en matèria de residus.

Disposició addicional novena. *Tramitació electrònica.*

1. La tramitació dels procediments administratius i de les obligacions d'informació previstes en esta llei s'haurà de dur a terme per via electrònica quan s'haja habilitat a este efecte per les administracions públiques.

2. Les administracions públiques adoptaran les mesures necessàries i incorporaran en els seus respectius àmbits les tecnologies precises per a garantir la interoperativitat dels distints sistemes, d'acord amb la disposició addicional primera de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici.

Disposició addicional deu. *Sobre compensació d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el sector de residus.*

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern, prèvia consulta a les comunitats autònomes i ens locals, remetrà a les Corts Generals un projecte de llei en què s'establisquen sistemes de compensació i intercanvi de quotes d'emissió de gasos d'efecte hivernacle associades al sector residus entre administracions. El sostre global d'emissions associat a estes quotes haurà de ser coherent amb els compromisos de reducció d'emissions assumits per Espanya.

Disposició addicional onze. *Grup de Treball de la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus.*

Es crearà un grup de treball especialitzat, en el si de la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, per a analitzar la introducció generalitzada i gradual, en la cadena de distribució comercial, d'envasos i embalatges fabricats amb matèries primeres sostenibles, renovables i biodegradables, i per a considerar els seus diferents impactes mediambientals i econòmics.

Disposició addicional dotze. *Cooperació tècnica i col·laboració entre l'Administració i la iniciativa privada.*

El Govern promourà en el marc de la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus, respectant les competències de les comunitats autònomes, la cooperació tècnica i de col·laboració necessària entre l'Administració i la iniciativa privada, incloses les entitats sense ànim de lucre, en matèria de prevenció i gestió de residus, i impulsarà, d'acord amb les altres administracions, les mesures oportunes per a estendre el sistema de certificació forestal.

Disposició addicional tretze. *Centre d'investigació sobre la prevenció i gestió de residus.*

El Govern impulsarà la creació d'un centre d'investigació sobre la prevenció i gestió de residus en el qual participaran les administracions públiques, les empreses i el món científic, reconeixent el paper estratègic del sector dels residus i amb l'objectiu de facilitar el desenrotllament de les solucions amb més valor per a la societat en cada moment.

Disposició addicional catorze.

En l'establiment de les mesures econòmiques, financeres i fiscals que les autoritats competents establisquen per a fomentar la prevenció de la generació de residus, millorar-ne la gestió, enfortir els mercats del reciclatge i incrementar la contribució del sector dels residus a la lluita contra el canvi climàtic es tindran en compte les peculiaritats de les xicotetes i mitjanes empreses.

Disposició addicional quinze. *Convalidació d'actuacions realitzades a l'empara del Reial Decret 1419/2005, de 25 de novembre.*

1. Es convaliden totes les obres i actuacions relatives a l'ordenació dels recursos hídrics en les conques del Guadiana, Guadalquivir i Ebre, derivades de l'execució del Reial Decret 1419/2005, de 25 de novembre, declarat nul per sentència del Tribunal Suprem de 24 de novembre de 2009.

Les dites actuacions tindran la consideració d'emergència als efectes previstos en l'article 97 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 58 del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, les actuacions aprovades a l'empara del Reial Decret 1419/2005, de 25 de novembre, el règim jurídic del qual es convalida per la present disposició, porten implícita la declaració d'utilitat pública, als efectes de l'ocupació temporal i expropiació forçosa de béns i drets, així com la d'urgent necessitat de l'ocupació.

Disposició transitòria primera. *Subproductes.*

Fins que no s'hagen posat en marxa els mecanismes previstos en l'article 4.2 d'esta llei en relació amb els subproductes, es continuaran aplicant els procediments administratius que hagen estat vigents en la matèria fins al moment.

Disposició transitòria segona. *Ordenances d'entitats locals.*

Les entitats locals aprovaran les ordenances previstes en l'article 12.5 d'esta llei en el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor d'esta llei. En absència d'estes s'aplicaran les normes que aproven les comunitats autònomes.

Disposició transitòria tercera. *Contractes en vigor de les entitats locals per a la gestió de residus comercials.*

Els contractes en vigor de les entitats locals per a la gestió de residus comercials continuaran tenint els seus efectes en el termini que tinguen previst. En el moment de la seua renovació se'ls aplicarà el règim jurídic que derive d'esta llei.

Disposició transitòria quarta. *Adaptació al nou règim de responsabilitat ampliada del productor.*

1. Els sistemes integrats de gestió de residus que hi haja a l'entrada en vigor d'esta llei es regiran pel que preveuen la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus i les normes reguladores de cada flux de residus. No obstant això, els dits sistemes s'adaptaran al que estableix esta llei en el termini d'un any des que entren en vigor les normes que adapten les esmentades disposicions reguladores.

2. Aquells sistemes de responsabilitat ampliada dels quals s'haja presentat la sol·licitud d'autorització abans de l'entrada en vigor d'esta llei queden sotmesos al règim jurídic previst en l'apartat anterior.

Disposició transitòria quinta. *Garanties financeres.*

Mentres no s'establisca el règim jurídic de les garanties financeres previstes en esta llei seran aplicables les disposicions vigents en la matèria.

Disposició transitòria sexta. *Comissió de Coordinació en Matèria de Residus.*

La Comissió de Coordinació en Matèria de Residus es constituirà en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei. Mentres no entre en funcionament esta Comissió les competències que li atribuïx esta llei seran exercides pels òrgans que fins al moment les hagueren tingut atribuïdes.

Disposició transitòria setètima. *Registre de Producció i Gestió de Residus.*

El funcionament del Registre de Producció i Gestió de Residus es basarà en un conveni de col·laboració entre les administracions competents mentres no es dicte el reglament de desplegament del dit Registre.

Disposició transitòria octava. *Règim transitori de les autoritzacions i comunicacions.*

Les comunitats autònomes adaptaran al que establix esta llei les autoritzacions i comunicacions de les instal·lacions i activitats ja existents, o les sol·licituds i comunicacions que s'hagen presentat abans de la data d'entrada en vigor de la llei, en el termini d'un any des d'eixa data.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes aquelles disposicions que s'oposen, contradiguen o resulten incompatibles amb el que disposa esta llei, i en particular:

1. La Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.
2. El capítol VII sobre règim sancionador i la disposició adicional quinta de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'Envasos i Residus d'Envasos. La resta de preceptes, en allò que no s'oposen a esta llei, continuen vigents amb rang reglamentari.

Les funcions realitzades per la comissió mixta prevista en l'esmentada disposició adicional quinta seran assumides per la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus.

3. L'Orde MAM/2192/2005, de 27 de juny, per la qual es regulen les bases per a la concessió de subvencions per a finançar el transport a la Península, o entre illes, dels residus generats a les Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

1. Esta llei té el caràcter de legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes additionals de protecció, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, a excepció dels articles següents:

a) Els articles 12.5, 14.3, la disposició transitòria segona i la disposició transitòria tercera tenen el caràcter de legislació sobre bases del règim jurídic de les administracions públiques, d'acord amb l'article 149.1.18a de la Constitució.

b) Els articles 12.3.b), 26 i 46 apartats 2.j), 3.g) i 3.h), pel que fa al trasllat de residus des de o cap a països tercers no membres de la Unió Europea, tenen el caràcter de legislació sobre comerç exterior, competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.10a de la Constitució.

c) Els articles 17.7, 20.4. b) i c), 23.2, 32.5.d) es dicten a l'empara de l'article 149.1.11a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per a dictar les bases de l'ordenació de les assegurances.

d) Els articles 33.2, incís final i el 34.3 pel que fa a la inscripció de notes marginals en el Registre de la Propietat es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres públics.

2. No tenen caràcter bàsic els articles 35.2 i 49.2, que seran aplicables a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/98/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus, i per la qual es deroguen determinades directives.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. Es faculta el Govern de la Nació per a dictar, en l'àmbit de les seues competències, les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'esta llei i, en particular, per a:

a) Desplegar reglamentàriament la Comissió de Coordinació en Matèria de Residus prevista en l'article 13 i el Registre de Producció i Gestió de Residus a què es referix l'article 39.

b) Desplegar reglamentàriament les garanties financeres previstes en esta llei.

c) Establir normes per als diferents tipus de residus, en les quals es fixaran disposicions particulars relatives a la seua producció i gestió.

d) Actualitzar la quantia de les multes establides en l'article 47.

2. L'actualització i modificació dels annexos d'esta llei es durà a terme mitjançant una orde del ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de juliol de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Operacions d'eliminació

- D 1 Depòsit sobre el sòl o en el seu interior (per exemple, abocament, etc.).
- D 2 Tractament en un medi terrestre (per exemple, biodegradació de residus líquids o fangs en el sòl, etc.).
- D 3 Injecció en profunditat (per exemple, injecció de residus bombables en pous, mines de sal o falles geològiques naturals, etc.).
- D 4 Embassament superficial (per exemple, abocament de residus líquids o fangs en pous, estanys o llacunes, etc.).
- D 5 Depòsit controlat en llocs especialment dissenyats (per exemple, col·locació en cel·les estanques separades, recobertes i aïllades entre si i el medi ambient).
- D 6 Abocament en el medi aquàtic, excepte en el mar.
- D 7 Abocament en el mar, inclosa la inserció en el llit marí.
- D 8 Tractament biològic no especificat en altres apartats del present annex que done com a resultat compostos o mescles que s'eliminen per mitjà de qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 12.
- D 9 Tractament fisicoquímic no especificat en un altre apartat del present annex i que done com a resultat compostos o mescles que s'eliminen per mitjà d'un dels procediments numerats de D 1 a D 12 (per exemple, evaporació, assecament, calcinació, etc.).
- D 10 Incineració en terra.
- D 11 Incineració en el mar.*
- D 12 Emmagatzematge permanent (per exemple, col·locació de contenidors en una mina, etc.).
- D 13 Combinació o mescla prèvia a qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 12. **
- D 14 Reenvasament previ a qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 13.
- D 15 Emmagatzemament en espera de qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 14 (exclòs l'emmagatzemament temporal, en espera d'arreglada, en el lloc on es va produir el residu).***

* Esta operació està prohibida per la normativa de la UE i pels convenis internacionals.

** Si no hi ha un altre codi D apropiat, poden quedar incloses ací les operacions inicials prèvies a l'eliminació, inclosa la transformació prèvia, com ara, entre altres, la classificació, la trituració, la compactació, la pelletització, l'assecament, la fragmentació, el condicionament o la separació, prèvies a qualsevol de les operacions numerades de D 1 a D 12.

*** Emmagatzemament temporal significa emmagatzemament inicial previst en l'article 3 apartat f).

ANNEX II

Operacions de valorització

- R 1 Utilització principal com a combustible o una altra manera de produir energia.*
- R 2 Recuperació o regeneració de dissolvents.
- R 3 Reciclatge o recuperació de substàncies orgàniques que no s'utilitzen com a dissolvents (inclosos el compostatge i altres processos de transformació biològica).**
- R 4 Reciclatge o recuperació de metalls i de compostos metàl·lics.
- R 5 Reciclatge o recuperació d'altres matèries inorgàniques.***
- R 6 Regeneració d'àcids o de bases.
- R 7 Valorització de components utilitzats per a reduir la contaminació.
- R 8 Valorització de components procedents de catalitzadors.
- R 9 Regeneració o una altra utilització d'olis.
- R 10 Tractament dels sòls que produïska un benefici a l'agricultura o una millora ecològica d'estos.
- R 11 Utilització de residus obtinguts a partir de qualsevol de les operacions numerades de R 1 a R 10.

R 12 Intercanvi de residus per a sotmetre'ls a qualsevol de les operacions enumerades entre R 1 i R 11. Queden ací incloses operacions prèvies a la valorització inclòs el tractament previ, operacions com ara el desmuntatge, la classificació, la trituració, la compactació, la pelletització, l'asseccament, la fragmentació, el condicionament, el reenvasament, la separació, la combinació o la mescla, prèvies a qualsevol de les operacions enumerades de R 1 a R 11.

R 13 Emmagatzematge de residus en espera de qualsevol de les operacions numerades de R 1 a R 12 (exclòs l'emmagatzematge temporal, en espera d'arregle, en el lloc on es va produir el residu).****

* S'inclouen ací les instal·lacions d'incineració destinades al tractament de residus domèstics només quan la seua eficiència energètica resulte igual o superior a:

- 0,60 si es tracta d'instal·lacions en funcionament i autoritzades d'acord amb la legislació comunitària aplicable des d'abans de l'1 de gener de 2009;
- 0,65 si es tracta d'instal·lacions autoritzades després del 31 de desembre de 2008.

Aplicant la fórmula següent:

$$\text{Eficiència energètica} = [E_p - (E_f + E_i)] / [0,97 \times (E_w + E_f)]$$

On:

E_p és l'energia anual produïda com a calor o electricitat, que es calcula multiplicant l'energia en forma d'electricitat per 2,6 i la calor produïda per a usos comercials per 1,1 (GJ/any).

E_f és l'aportació anual d'energia al sistema a partir dels combustibles que contribueixen a la producció de vapor (GJ/any).

E_w és l'energia anual continguda en els residus tractats, calculada utilitzant el poder calorífic net dels residus (GJ/any).

E_i és l'energia anual importada excloent E_w i E_f (GJ/any).

0,97 és un factor que representa les pèrdues d'energia degudes a les cendres de fons i la radiació.

Esta fórmula s'aplicarà de conformitat amb el document de referència sobre les millors tècniques disponibles per a la incineració de residus.

** Això inclou la gasificació i la piròlisi que utilitzen els components com a elements químics.

*** Això inclou la neteja del sòl que tinga com a resultat la valorització del sòl i el reciclatge de materials de construcció inorgànics.

**** Emmagatzemament temporal significa emmagatzemament inicial previst en l'article 3, apartat f).

ANNEX III

Característiques dels residus que permeten qualificar-los com a perillosos

H 1 «Explosiu»: S'aplica a les substàncies i els preparats que poden explotar per l'efecte de la flama o que són més sensibles als xocs o les friccions que el dinitrobenzol.

H 2 «Oxidant»: S'aplica a les substàncies i els preparats que presenten reaccions altament exotèrmiques a l'entrar en contacte amb altres substàncies, en particular substàncies inflamables.

H 3-A «Fàcilment inflamable» s'aplica a:

- Les substàncies i els preparats líquids que tenen un punt d'inflamació inferior a 21 °C (inclosos els líquids extremadament inflamables).

- Les substàncies i els preparats que es poden calfar i finalment inflamar en contacte amb l'aire a temperatura ambient sense aportació d'energia.

- Les substàncies i els preparats sòlids que es poden inflamar fàcilment després d'un breu contacte amb una font d'ignició i que continuen cremant o consumint-se després de l'allunyament de la font d'ignició.

- Les substàncies i els preparats gasosos que són inflamables en l'aire a pressió normal.

- Les substàncies i els preparats que, en contacte amb l'aigua o l'aire humit, desprenen gasos fàcilment inflamables en quantitats perilloses.

H 3-B «Inflamable»: S'aplica a les substàncies i els preparats líquids que tenen un punt d'inflamació superior o igual a 21 °C i inferior o igual a 55 °C.

H 4 «Irritant»: S'aplica a les substàncies i els preparats no corrosius que poden causar una reacció inflamatòria per contacte immediat, prolongat o repetit amb la pell o les mucoses.

H 5 «Nociu»: S'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden comportar riscos de gravetat limitada per a la salut.

H 6 «Tòxic»: S'aplica a les substàncies i els preparats (inclosos les substàncies i els preparats molt tòxics) que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden comportar riscos greus, aguts o crònics i inclús la mort.

H 7 «Cancerigen»: S'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden produir càncer o augmentar-ne la freqüència.

H 8 «Corrosiu»: S'aplica a les substàncies i els preparats que poden destruir teixits vius en entrar-hi en contacte.

H 9 «Infecció»: S'aplica a les substàncies i els preparats que contenen microorganismes viables, o les seues toxines, dels quals se sap o hi ha raons fonamentades per a creure que causen malalties en el ser humà o en altres organismes vius.

H 10 «Tòxic per a la reproducció»: S'aplica a les substàncies i els preparats que per inhalació, ingestió o penetració cutània poden produir malformacions congènites no hereditàries o augmentar-ne la freqüència.

H 11 «Mutagènic»: S'aplica a les substàncies i els preparats que, per inhalació, ingestió o penetració cutània poden produir defectes genètics hereditaris o augmentar-ne la freqüència.

H 12 Residus que emeten gasos tòxics o molt tòxics a l'entrar en contacte amb l'aire, amb l'aigua o amb un àcid.

H 13* «Sensibilitzant»: S'aplica a les substàncies i els preparats que, per inhalació o penetració cutània, poden ocasionar una reacció de hipersensibilització, de manera que una exposició posterior a eixa substància o preparat done lloc a efectes nocius característics.

H 14 «Ecotòxic»: S'aplica als residus que presenten o poden presentar riscos immediats o diferits per a un o més compartiments del medi ambient.

H 15 Residus susceptibles, després de la seua eliminació, de donar lloc a una altra substància per un mitjà qualsevol, per exemple, un lixiviament que posseïx alguna de les característiques enumerades abans.

* En la mesura en què es disposa de mètodes d'assaig.

Notes:

1. Les característiques de perillositat «tòxic» (i «molt tòxic»), «nociu», «corrosiu», «irritant», «cancerigen», «tòxic per a la reproducció», «mutagènic» i «ecotòxic» s'assignen d'acord amb els criteris que estableix l'annex VI de la Directiva 67/548/CEE, del Consell, de 27 de juny de 1967, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives en matèria de classificació, embalatge i etiquetatge de les substàncies perilloses (1) vigent fins a l'1 de desembre de 2010 i d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclures, i pel qual es modifiquen i deroguen les directives 67/548/CEE i 1999/45/CE i es modifica el Reglament (CE) núm. 1907/2006, l'entrada en vigor del qual es fixa en els seus articles 61 i 62.

2. Quan siga procedent, s'aplicaran els valors límit establits en els annexos II i III de la Directiva 1999/45/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 1999, sobre l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la classificació, l'envasament i l'etiquetatge de preparats perillosos (2) vigent fins a l'1 de desembre de 2015 i d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, de 16 de desembre de 2008, l'entrada en vigor del qual es fixa en els seus articles 61 i 62.

Mètodes d'assaig:

Els mètodes que s'hauran d'aplicar es descriuen en l'annex V de la Directiva 67/548/CEE suprimida per la Directiva 2006/121/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, per la qual es modifica la Directiva 67/548/CEE, del Consell, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives en matèria de classificació, embalatge i etiquetatge de les substàncies perilloses, per a adaptar-la al Reglament (CE) núm. 1907/2006, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i preparats químics (REACH), i pel qual es crea l'Agència Europea de Substàncies i Preparats Químics amb efecte a partir de l'1 de juny de 2008 i incorporat en el Reglament (CE) núm. 440/2008, de la Comissió, de 30 de maig de 2008, pel qual s'establixen mètodes d'assaig d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1907/2006, del Parlament Europeu i del Consell, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i preparats químics (REACH) i en altres notes pertinents del CEN.

(1) DO 196 de 16.8.1967, p.1.

(2) DO L200 de 30.7.1999, p.1.

ANNEX IV

Exemples de mesures de prevenció de residus previstes en l'article 15

Mesures que poden afectar les condicions marc de la generació de residus

1. L'aplicació de mesures de planificació o altres instruments econòmics que fomenten una utilització eficient dels recursos.
2. La promoció de la investigació i el desenrotllament destinats a obtindre tecnologies i productes més nets i amb menys residus, així com la difusió i utilització dels resultats d'estos treballs d'investigació i desenrotllament.
3. L'elaboració d'indicadors significatius i efectius de les pressions mediambientals relacionades amb la generació de residus amb vista a contribuir a la prevenció de la generació de residus a tots els nivells, des de les comparacions de productes a escala comunitària fins a les intervencions per part de les autoritats locals o mesures de caràcter nacional.

Mesures que poden afectar la fase de disseny, producció i distribució

4. La promoció de l'ecodisseny (la integració sistemàtica dels aspectes mediambientals en el disseny del producte a fi de millorar el comportament mediambiental del producte al llarg de tot el seu cicle de vida, i en particular la seua duració) i la certificació forestal.
5. L'aportació d'informació sobre les tècniques de prevenció de residus amb vista a facilitar que la indústria aplique les millors tècniques disponibles.
6. L'organització de la formació de les autoritats competents pel que fa a la inserció de requisits de prevenció de residus en les autoritzacions expedides en virtut d'esta llei i de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.
7. La inclusió de mesures per a evitar la producció de residus en les instal·lacions a les quals no s'aplica la Llei 16/2002, d'1 de juliol. Si pertoca, estes mesures podrien incloure avaluacions o plans de prevenció de residus.
8. La realització de campanyes de sensibilització o l'aportació de suport de tipus econòmic, suport a la presa de decisions o altres tipus de suport a les empreses. Estes mesures tenen més possibilitats de ser especialment efectives quan estan destinades i adaptades a xicotetes i mitjanes empreses, i s'apliquen a través de xarxes d'empreses ja establides.
9. El recurs a acords voluntaris, panells de consumidors/productors o negociacions sectorials a fi que els sectors comercials o industrials corresponents establisquen els seus propis plans o objectius de prevenció de residus, o que corregisquen els productes o embalatges que generen residus.
10. La promoció de sistemes de gestió mediambiental acreditables, incloses les normes EMAS i ISO 14001.

Mesures que poden afectar la fase de consum i ús

11. Mesures encaminades a la substitució de productes d'un sol ús quan hi hagen productes reutilitzables alternatius.
12. Campanyes de sensibilització i informació dirigides al públic en general o a un grup concret de consumidors.
13. La promoció d'etiquetes ecològiques i sistemes de certificació forestal acreditables.
14. Acords amb la indústria, com ara el recurs a grups d'estudi sobre productes com els constituïts en el marc de les Polítiques Integrades de Productes, o acords amb els detallistes sobre la disponibilitat d'informació sobre la prevenció de residus i de productes amb menys impacte mediambiental.
15. Incorporació de criteris mediambientals i de prevenció de la generació de residus en les compres del sector públic i de les empreses. En relació amb les compres del sector públic, els mencionats criteris podran integrar-se en els plecs o documentació contractual de caràcter complementari, com a criteris de selecció o, si és el cas, d'adjudicació, d'acord

amb el «Manual sobre la contractació pública amb criteris mediambientals» publicat per la Comissió el 29 d'octubre de 2004, i de conformitat amb la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

16. La promoció de la reutilització de productes o preparació per a la reutilització de productes rebutjats, especialment per mitjà de mesures educatives, econòmiques, logístiques o d'un altre tipus, com el suport als centres i xarxes autoritzats d'arrecollida i reutilització, així com la promoció de la seua creació, especialment en les regions amb elevada densitat de població o on no disposen d'estos centres i xarxes. Es prestarà especial atenció a la promoció de les entitats de l'economia social per a la gestió dels centres.

17. Acords amb el sector de l'hostaleria i la restauració, com ara el foment de la utilització d'envasos reutilitzables, i la integració de criteris ambientals i de prevenció de residus en la contractació de materials i servicis.

18. Mesures per a la disminució del consum de productes envasats.

19. En relació amb la generació de residus d'aliments, la inclusió de mesures encaminades a evitar la deixalla d'aliments i fomentar el consum responsable, com ara acords amb els comerços per a minimitzar els aliments caducats, establir pautes per a consumidors, restauració i activitats amb menjador per a aprofitar els aliments sobrants, crear vies d'aprofitament d'excedents en bon estat a través d'iniciatives socials –menjadors populars, bancs d'aliments, etc.

20. Promoció de l'ús responsable del paper, de la desmaterialització de la informació i de la reutilització de llibres de text i lectura.

21. Foment del consum de servicis o béns immaterials a través de campanyes educatives i/o acords amb entitats socials i administracions municipals.

22. Foment de la venda i el consum d'aliments frescos a granel per a reduir la generació de residus d'envasos.

23. Foment de la utilització d'envasos i embalatges fabricats amb matèries primeres renovables, reciclables i biodegradables, com el paper, el cartó ondulat, el cartó compacte o la fusta, procedents de residus.

24. Instruments econòmics, com ara incentius a les compres verdes o la implantació d'un pagament obligatori a càrrec dels consumidors per un article o element determinat d'envasament que normalment s'haja subministrat debades.

ANNEX V

Contingut dels plans autonòmics de gestió de residus

1. Contingut mínim dels plans:

a) El tipus, quantitat i font dels residus generats dins del territori, els que es preveja que es transportaran des de i cap a altres estats membres i, quan siga possible, des de i cap a altres comunitats autònomes i una avaluació de l'evolució futura dels fluxos de residus.

b) Sistemes existents d'arrecollida de residus i principals instal·lacions d'eliminació i valorització, inclosa qualsevol mesura especial per a olis usats, residus perillosos o fluxos de residus objecte de legislació específica.

c) Una avaluació de la necessitat de nous sistemes d'arrecollida, el tancament de les instal·lacions existents de residus, instal·lacions addicionals de tractament de residus i de les inversions corresponents.

d) Informació sobre els criteris d'ubicació per a la identificació de l'emplaçament i sobre la capacitat de les futures instal·lacions d'eliminació o les principals instal·lacions de valorització.

e) Polítiques de gestió de residus, incloses les tecnologies i els mètodes de gestió de residus previstos, i la identificació dels residus que plantegen problemes de gestió específics.

2. Altres elements:

- a) Els aspectes organitzatius relacionats amb la gestió de residus, inclosa una descripció del repartiment de responsabilitats entre els operadors públics i privats que s'ocupen de la gestió de residus.
- b) Campanyes de sensibilització i informació dirigides al públic en general o a un grup concret de consumidors.
- c) Els llocs històricament contaminats per eliminació de residus i les mesures per a la seua rehabilitació.

ANNEX VI

Contingut de la sol·licitud d'autorització de les activitats de tractament de residus

1. Contingut de la sol·licitud d'autorització de les instal·lacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica propietària de la instal·lació.
- b) Ubicació de les instal·lacions on es duran a terme les operacions de tractament de residus, identificades per mitjà de coordenades geogràfiques.
- c) Presentació del projecte de la instal·lació amb una descripció detallada de les instal·lacions, de les seues característiques tècniques i de qualsevol altre tipus aplicables a la instal·lació o al lloc on es van dur a terme les operacions de tractament.
- d) Tipus i quantitats de residus que es puguin tractar identificats per mitjà dels codis LER i, si cal, per a cada tipus d'operació.
- e) Les instal·lacions no incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, hauran de presentar, junt amb la sol·licitud d'autorització, l'estudi d'impacte ambiental quan ho exigisca la normativa estatal o autonòmica sobre declaració d'impacte ambiental.

2. Contingut de la sol·licitud d'autorització de les persones físiques o jurídiques que realitzen operacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica que sol·licita dur a terme l'activitat de tractament de residus.
- b) Descripció detallada de les activitats de tractament de residus que pretén realitzar incloent-hi els tipus d'operacions previstes a fer, incloent-hi la codificació establida en els annexos I i II d'esta llei.
- c) Mètodes que s'utilitzaran per a cada tipus d'operació de tractament, les mesures de seguretat i precaució i les operacions de supervisió i control previstes.
- d) Capacitat tècnica per a realitzar les operacions de tractament previstes en la instal·lació.
- e) Documentació acreditativa de l'assegurança o fiança exigible.

ANNEX VII

Contingut de l'autorització de tractament de residus

1. Contingut de l'autorització de les instal·lacions on es realitzen operacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica propietària de la instal·lació i número d'identificació, quan pertoque.
- b) Ubicació de les instal·lacions on es duran a terme les operacions de tractament de residus, identificades per mitjà de coordenades geogràfiques.
- c) Tipus i quantitats de residus el tractament dels quals s'autoritza, identificats per mitjà dels codis LER.

- d) Operacions de tractament autoritzades identificades segons els codis arreplegats en els annexos I i II.
- e) Capacitat màxima de tractament de residus de cada operació que es du a terme en la instal·lació.
- f) Disposicions que puguen ser necessàries relatives al tancament i al manteniment posterior de les instal·lacions.
- g) Data de l'autorització i termini de vigència.
- h) Altres requisits relatius a la instal·lació de tractament de residus, entre altres, les garanties financeres que siguen exigibles d'acord amb la normativa de residus.

2. Contingut de l'autorització de les persones físiques o jurídiques per a la realització d'operacions de tractament de residus:

- a) Identificació de la persona física o jurídica autoritzada per a dur a terme l'activitat de tractament de residus, inclòs domicili i CIF o NIF segons el que siga procedent.
- b) Tipus i quantitats de residus l'operació de tractament dels quals s'autoritza, identificats per mitjà dels codis LER.
- c) Operacions de tractament autoritzades identificades segons els codis arreplegats en els annexos I i II.
- d) Data de l'autorització i termini de vigència.
- e) Número d'identificació, quan siga procedent.
- f) Altres requisits exigits, entre altres, les garanties financeres que siguen exigibles d'acord amb la normativa de residus.

ANNEX VIII

Contingut de la comunicació dels productors i gestors de residus

1. Contingut de les comunicacions de les indústries o activitats productores de residus:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, inclòs el NIF de l'empresa.
- b) Dades d'identificació del centre productor, inclòs el codi d'activitats econòmiques (CNAE).
- c) Quantitat estimada de residus que es té previst produir anualment.
- d) Residus produïts en cada procés caracteritzats segons l'annex III d'esta llei i identificats segons l'annex 1 de l'Orde/MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.
- e) Les condicions d'emmagatzemament en el lloc de producció.
- f) Les operacions de tractament previstes per a residus i en el cas dels residus perillosos hauran d'incloure, a més, el document d'acceptació per part del gestor que durà a cap el tractament o, si és el cas, declaració responsable de l'empresa en què faça constar el seu compromís d'entregar els residus a un gestor autoritzat.
- g) Qualsevol altra dada d'identificació necessària per a la presentació electrònica de la comunicació.

2. Contingut de les comunicacions de les empreses que transporten residus amb caràcter professional:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, inclòs CIF i CNAE.
- b) Contingut de l'autorització de què dispose en virtut de la legislació vigent en matèria de transport de mercaderies.
- c) Residus a transportar i identificats segons l'annex 1 de l'Orde MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.

d) Qualsevol altra dada d'identificació necessària per a la presentació electrònica de la comunicació.

3. Contingut de les comunicacions de les empreses que arrepleguen residus amb caràcter professional:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, inclòs CIF i CNAE.
- b) Residus que s'arrepleguen identificats segons l'annex 1 de l'Orde/MAM/304/2002, de 8 de febrer.

4. Contingut de les comunicacions que han de presentar els negociants i agents:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del seu representant legal, domicili i també el NIF o CIF segons el que siga procedent.
- b) Descripció de les activitats que realitzaran.
- c) Residus identificats segons l'annex 1 de l'Orde/MAM/304/2002, de 8 de febrer.

5. En la presentació de la comunicació s'acompanyarà la documentació acreditativa de la subscripció de les garanties financeres exigibles d'acord amb les normes aplicables.

ANNEX IX

Contingut mínim de la comunicació dels sistemes individuals de responsabilitat ampliada

- 1. Dades d'identificació del productor: domicili i NIF. Indicació de si este és fabricant, importador o adquirent intracomunitari.
- 2. Identificació (tipus i pes) que produïx llocs en el mercat anualment i una estimació en pes dels residus que preveuen generar identificats segons codi LER.
- 3. Descripció de l'organització del sistema de reutilització de productes, si és procedent, incloent-hi els punts d'arreplega.
- 4. Descripció del sistema d'organització de la gestió de residus, incloent-hi els punts d'arreplega (percentatges previstos de preparació per a la reutilització, reciclatge o altres formes de valorització i eliminació).
- 5. Identificació dels gestors, amb indicació de les operacions de gestió que duguen a terme.
- 6. Còpia de la garantia financera subscripta, si és procedent.
- 7. Còpia dels contractes subscrits i dels acords celebrats per a la gestió dels residus.
- 8. Forma de finançament de les activitats.
- 9. Àmbit territorial d'actuació.
- 10. Procediment d'arreplega de dades i de subministrament d'informació a les administracions públiques.

ANNEX X

Contingut mínim de la sol·licitud d'autorització dels sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada

- 1. Identificació forma jurídica, domicili del sistema, descripció del seu funcionament, descripció dels productes i residus sobre els quals actua així com de la zona geogràfica d'actuació, identificació dels membres, criteris per a la incorporació de nous membres i descripció de les condicions de la seua incorporació.
- 2. Descripció de les mesures per al compliment de les obligacions derivades de la responsabilitat ampliada del productor del producte, d'acord amb el que estableixen les regulacions específiques.
- 3. Identificació, si és el cas, de l'entitat administradora així com les relacions jurídiques i vincles que s'establisquen entre esta entitat i el sistema col·lectiu de responsabilitat ampliada i els que l'integren.

4. Relacions jurídiques i vincles o acords que s'establisquen amb les administracions públiques si és el cas, entitats o empreses amb les quals acorden o contracten per a la gestió dels residus en compliment de les obligacions que se'ls atribuïsquen o amb altres agents econòmics.

5. Descripció del finançament del sistema: estimació d'ingressos i gastos. Quan la gestió dels residus represente un cost addicional per als productors i, si és el cas, per als distribuïdors, indicació dels mètodes de càlcul i d'avaluació de l'import de la quota que cobrisca el cost total del compliment de les obligacions que assumix el sistema, i garantia que este servirà per a finançar la gestió prevista. Així mateix s'indicarà, si és el cas, el cost que es fa repercutir en el producte. Esta quota, quan siga procedent, es presentarà desagregada per materials, tipus o categories. Així mateix, s'especificarà la forma de la seua recaptació. Les condicions i modalitats de revisió de les quotes en funció de l'evolució del compliment de les obligacions assumides.

6. Si és el cas, proposta dels criteris de finançament als sistemes públics.

7. Procediment d'arreplega de dades i de subministrament d'informació a les administracions públiques.

8. Previsió de quantitats de residus (kg i unitats) que es preveu arreplegar.

9. Percentatges previstos de preparació per a la reutilització, reciclatge i valorització amb els seus corresponents terminis i mecanismes de seguiment, control de funcionament i verificació del grau de compliment.

ANNEX XI

Obligacions d'informació en matèria de sòls contaminats

1. Contingut de la declaració de sòl contaminat:

a) Dades generals. Identificació del sòl contaminat: denominació de l'emplaçament, adreça, municipi, referència cadastral, dades registrals i ús de l'emplaçament.

b) Dades específiques del sòl contaminat: causants de la contaminació, posseïdors del sòl contaminat, propietaris del sòl contaminat, superfície afectada, activitats contaminants que es realitzen o s'hagen realitzat sobre el terreny, contaminants presents i data de la declaració de sòl contaminat.

c) Dades específiques de recuperació ambiental: obligats principal i subsidiaris a dur a terme les operacions de neteja i recuperació, actuacions necessàries per a procedir a la seua neteja, recuperació o contenció, terminis en què la descontaminació, neteja o recuperació s'ha de dur a terme, cost del tractament, cost i duració de la fase de vigilància i control, i qualsevol altra menció d'interés que s'establisca.

d) Baixa en l'inventari de sòls contaminats: data de baixa com a sòl contaminat.

2. Obligacions d'informació en matèria de contaminació de sòls.

a) Informació sobre la quantitat i evolució dels informes de situació, en aplicació del que reglamentàriament determine el Govern.

b) Procediments relacionats amb sòls contaminats: procediments resoltos, actuacions de recuperació executades, actuacions de recuperació en execució o pròximes a iniciar-se i procediments en tramitació.

c) Actuacions i inversions realitzades en matèria de prevenció de la contaminació del sòl: pla regional d'actuació, mesures de prevenció, mesures d'informació al públic, actuacions complementàries dictades en resolucions, estudis i guies metodològiques i inversions i mecanismes de finançament.

ANNEX XII

Obligacions d'informació de les empreses de tractament de residus contingudes en l'article 41

Identificació de l'empresa:						
Operació de tractament:						
Data:						
Entrades en la instal·lació:			Eixides de la instal·lació:			
Residu (1)	Quantitat (2)	Origen (4)	Residus del tractament/ materials (1)	Quantitat (2)	Destí (5)	
					Operació (3)	Empresa

- (1) Els residus s'identificaran segons l'annex 1 de l'Orde MAM/304/2002, de 8 de febrer.
 (2) Les quantitats s'expressaran en tones.
 (3) Les operacions de tractament s'identificaran per mitjà de la codificació establida en els annexos I i II d'esta llei.
 (4) Identificació de l'empresa o entitat d'on provenen els residus.
 (5) Indicació del destí dels residus del tractament o dels materials, incloent-hi l'operació a què es destinen.